

יומן מלחמת ששת הימים של טייסת אבירי הצפון.

אבינעם מיסניקוב עריכה: עמוס דור

טייסת אבירי הצפון הפעילה במלחמת ששת הימים משימות וטווחי תקיפות ארוכות של מטוסי סופרים. סופריה ואיפוק (ראו את המאמר על מטוסי ה-105 במצור זה). צוותי האויף של הטייסת תיעדו בכתב את ליחותיהם בצורה של תקיפות וסיכומים אישיים.

זהו מסמך נציג פנימי ואין להפיצו או להעתיקו. מטרתו היא להעביר את המידע למטוסי ה-105 ולצוותי הטייסת.

במסלול, גם בהפצה שניה נפגע המסלול. לאחר מכן נכנסנו לצליפה, בכל יעף כל אחד השמיד טופולב אחד, וכך השמדנו כל אחד 3 טופולבים. התחילה התרוצצות בבסיס ואחרי יעף שלישי מודיע לי רפאלי כי טיל עף אחרי. שברתי ימינה. יצאנו לכיוון 150 לפי המתוכנן. טסנו נמוך והתקבצנו כולם לא ברור איך.

בודינגר מודיע שהוא כנראה נפגע בהגה הגובה וקשה לו לתפעל את המטוס. התחלנו לטפס ומתחתינו עבר המבנה של צור. דיווחנו לו על ס.א.2- ועל מטוסים פגועים בשדה.

בדרך חזרה התקשרנו עם הבקר והוא אמר לנו להודיע לכל המטוסים ההולכים לאבו סואיר שרביעית מיג 21 מסתובבת בגובה 24,000 רגל ו"אין מה לחשוש מהם, אין להם תותחים".
לרפאלי הלכה כל מערכת בקרת הדלק, לבודינגר ולי המצפן.
באנו ונחתנו והכל היה בסדר.
תוצאות-הושמדו 9 מטוסי טו-16 (טופולוב).

מטרה: תקיפת ש/ת אבו סואיר
טייסים:

1. קרן (שלמה), נווט בן שוע (שבתאי) במטוס 66.
 2. צורן (צור רן) במטוס 05.
 3. זוהר (בן ציון) במטוס 07.
 4. דביר (מיכאל) במטוס 14.
- אות קריאה: בניאס
תאריך זמ"מ: 05:08:25
חימוש: 8x70

סיפור הטייס (סופר ע"י זוהר):

היתה זו גיחה שלישית או רביעית על השדה. בניווט מעל לים חשבתי שנגיע שמאלה מידי, ובאמת הגענו לאמצע הברדאויל. טסנו לאורך הביצות לרומני.

דייגים ורועים נפנו לנו לשלום...

היתה שכבת עננים בגובה 2 בערך ומתחתיה אבק חזק. עברנו ליד התעלה בנקודת התפצלותה והיא היתה מלאה באניות. כבר מרחוק נראה עשן שחור שסימן את המטרה. עברנו לזוגות בשורה עורפית ומשכנו לכניסה. כשאחד הודיע "נכנס", ראיתי פתאום שני מיג 21 חולפים מתחתי במבנה קרבי להתקפה, קרוב ובמהירות סגירה נמוכה. הזהרתי את מס' 1 (קרן) שנכנס להתקפה ומיד לאחר מכן הבחנתי בטיל א/א שעף לכיוון זוג המיגים. מעופו היה יציב והוא התנדנד. הסתכלתי לאחור וראיתי זוג מיג 21 נוסף-הטיל החטיא.

זוג המיגים הקרוב פנה ימינה, בעוד הכניסה שלנו היתה שמאלה. הוריתי לדביר להיכנס להפצה, ואני נכנסתי לפנייה אחרי הזוג הראשון של המיגים, כשהזוג השני שלהם פונה גרוע מאד ואחרי 360 מעלות ראיתי שאני יכול להיכנס גם כן להפצה. נכנסתי ובגלל העשן לא ראיתי את המסלול. שחררתי על עיוור ומשכתי מעל לעשן. שלושה מיגים חיכו לי-אחד בודד וזוג במבנה מכונס (אחר כך התברר כי מיג אחד התלבש על דביר וקרן התלבש עליו וירה כמה צרורות ואז המיג נמלט). הזוג לא ידע מה לעשות, ניסה לפנות איתי (כל הקרב התנהל בסביבות 6,000 רגל) והגעתי מיתרון של 90 מעלות למצב של 180 מעלות. אז שמעתי את המוביל מודיע לכולם לחזור הביתה. הרמתי אף בכח מלא ולקחתי כיוון לפורט סעיד. היה לי מעט מאד דלק ולכן השלכתי נפ"מים (נושאי פצצות).

הצטרפתי למבנה בסביבות פורט סעיד וביצעתי איתו צליפה על סוללת ס.א.2- שנפגעה באנטנה. לולא הפגיעה ודאי היו משגרים עלי טיל במצב

מטרה: פטרול בים
טייסים:

1. צבעוני (אדם), נווט עיני (מנחם) במטוס 70.
 2. מרגלית (אורי) נווט, צידון (יואש) במטוס 65.
- אות קריאה: ארנון
תאריך זמ"מ: 05:07:45
חימוש: מכשירים (מיכלי יבלת)

סיפור הטייס (סופר ע"י צבעוני):

יצאנו למשימת פטרול ים עם מכשירי מכ"מ (הכוונה למיכלי ל"א-ה"יבלת"). נסקנו לגובה 20,000 רגל והסתובבנו הלוך וחזור. בשעת הי"ש הפעלנו את המכשירים.

סרקנו את השמים בתקווה שיופיע משהו מעניין, אך שום דבר לא קרה. חזרנו לנחיתה אחרי 90 דקות באויר.
תוספת בכתב יד: בנחיתה מטוס 70 ירד מהמסלול (תקלת הגוי קרקע).

מטרה: תקיפת ש/ת בני סואף
טייסים:

1. סער (משה), נווט ענבר (אלכסנדר) במטוס 62.
 2. בודינגר (הרצל) במטוס 09.
 3. רפאלי (יעקב) במטוס 26.
 4. גורן (גיורא) במטוס 12.
- אות קריאה: חידקל
תאריך זמ"מ: 05:08:10
חימוש: 8x70

סיפור הטייס (סופר ע"י סער):

ביום ראשון אה"צ הודיע לי קרן שאנחנו עד הערב חייבים לעבור לעקרון. הטיסה לשם צריכה להתבצע בבודדים ובדממת אלחוט. עליתי למעלה להיפרד מהמשפחה. אספתי כמה חפצים כיוון שהייתי בטוח שאנו חוזרים על התרגיל שלפני שבוע וחצי, כשבילינו 3 ימים בעקרון בלי כל מעשה וחזרנו.

הגענו לעקרון לפנות ערב והמכונאים החלו להכין את המטוסים. ב-30:20 קבוצת פקודות אצל שטופר (שמואל שפר, מפקד הבסיס) שהודיע שיפנו משפחות, אך התריע בכולם לא לספר על כך. לאחר קבוצת הפקודות הייתי נרגש מאד. אספתי את המבנה ועשינו תדריך על הטיסה בלי להודיע מה קורה ולהיפך, אמרתי להם כי יתכן שנשב כאן כמו בפעם הקודמת.

ירדתי עם ענבר ב-11 בלילה, סרקנו את משמרת הלילה ובררנו אם המטוסים מוכנים. ב-04:45 העיר אותנו שחר. אני כמעט לא ישנתי כל הלילה. הלכנו לאכול ארוחת בוקר ואז המכונאים הודיעו לנו כי למטוס 12 נשרף מנוע החופה ואי אפשר לפתוח את החופה, על כן גיורא (גורן) נשאר על הקרקע. בזמן ההתנעה אצלי מנוע שמאל לא הניע, ומנוע שמאל אצל בודינגר (קמה התרגשות גדולה אצל המכונאים) אך לבסוף הצלחנו להניע ויצאנו שלישייה.

הטיסה התבצעה בגובה נמוך. בדרך למטרה ראינו שיירה שנעה מנחל לכיוון כונתילה. פרט לזה עברה הדרך ללא כל תקלות. הניווט היה מדוייק. לפני המטרה משכנו. היו מעל למטרה כ-3/8 עננים בגובה 3,000 רגל בערך. מראה המטרה היה מרהיב עין-ש/ת ענק עם טופולבים עומדים בחנייה. כשהסתכלתי לכיוון קהיר ראיתי את העשן העולה מש/ת קהיר מערב....
נכנסנו להפצה ראשונה מצפון לדרום, (לפני חציית הנילוס משכנו לגובה יקצת פקפקתי בזיהוי המטרה) שחררנו את הפצצות וראינו אותן פוגעות

מטרה: ש/ת בני סואף

טייסים:

1. צור (לוי), נווט טלמור (אורי) מטוס 67.

2. וילן (אברהם) מטוס 17.

3. גיל (מיכה) מטוס 08.

4. אילן (דניאל) מטוס 18.

אות קריאה: ירדן

חימוש: 8x70

סיפור הטייס (סופר ע"י צור):

בגמר התדרוך למלחמה יצאנו למטוסים. ההרגשה היתה כמעט "חגיגית". המכונאים בדתק"ם נראו כאינם מאמינים וכולם התגודדו סביבנו, מנסים לנחש האם באמת תהיה פעילות או שוב אחת מאותן כונוניות שהתרגלנו אליהן. כאשר הסענו-נופפו אלינו לשלום כל האנשים שעברנו לידם. אנשי בינוי שהיו מפוזרים בבסיס, שומרים וחיילים מכל הדתק"ם.

המראנו. דממת האלחוט נשמרה הפעם למופת-אפילו לא "קליק" אחד. התאספנו בגובה נמוך מאד, עברנו מעל משקו (של וילן) ואיפשרנו לו לנפנף בכנפיים. טסנו נמוך עד שעת ה"ש", ואז התחלנו לטפס ופתחנו את הרדיו, חצינו גבול לסיני במבנה הגנתי. לקראת חציית מפרץ סואף ראינו טיל ק/א שנשלח לעברינו מאיזור התעלה מתפוצץ בצד ימין שלנו גבוה יותר.

חצינו את המפרץ והתחלנו להנמיך. בינתיים התחלנו שומעים את מבנה הווטורים שהמריא מעקרון ושתקף לפנינו בבני סואף-כולל שבירות מטילים ששוגרו עליהם. קיוונו שיהיה חם.

חצינו את הנילוס בגובה נמוך וכבר היה ניתן לראות את העשן המתאבך מהשדה. זיהינו את המטרה ונכנסנו להפצצה ראשונה בנוחיות. כבר ביעף הראשון ניתן לראות תוצאות יפות של המבנה הראשון כאשר המסלול הראשי היה מחורר בפצצות-על כן הודעת שיעף שני של הפצצה יעשה ע"י כולם על המקביל. כבר בהפצצה הראשונה פתחו עלינו באש נ"מ חלשה והנווט היה מציין כל פעם מאיפה יורים עלינו. החלטתי מיד לנצל את העשן שהיתמר מהמטוסים שבערו מצד מערב של המסלול והודעת על הקפות שמאליות סביב העשן.

כאשר יצאתי מההפצצה הראשונה ראיתי טיל ק/א מתרומם ונשלח לעברנו- הודעת לכולם לשבור. בצענו הפצצה שניה על המקביל-פגיעות יפות מאד. לאחר מכן עברנו לצליפות כאשר כל אחד מחפש בתוך העשן מטוסי טופולב לא פגועים. פגעתי בטופולב הראשון יפה ומטווח די גדול ומיד נראתה התפוצצות עצומה כאשר המטוס עולה באש ופטריית העשן מתגברת יותר ויותר עד כי נאלצתי למשוך חזק כדי לא להיכנס לתוך האש.

שוב הועף טיל ק/א והתרינו במבנה לשבירה. על כן החלטתי לעשות יעד אחד על מרכז הסוללה. ביעף שלישי של הצליפה כבר היה קשה למצוא בכלל מטוסים, אך גיליתי שניים שעדיין לא בערו בין מטוסים עשנים אחרים. המרחק ביניהם היה מספיק גדול ועל כן נכנסתי ליעף אחד על שניהם. ראיתי פגיעות יפות מאד בראשון, התרוממתי והמשכתי יעף נוח על השני כאשר שוב נראות פגיעות טובות במרכז המטוס.

צרפנו את המבנה, המשכנו להתרחק נמוך ורק אחר כך התרוממנו לטיפוס חזרה הביתה. בדרך שמענו ותדרכנו על טילי ק/א את מבנה המיראזיים שבא לאותה מטרה.

שני המבנים הבאים (אחד מ-101 ואחד שלנו) שתקפו בבני סואף לא מצאו אף מטוס אחד שלא בער.

תוצאות: המקביל של המסלול הראשי נסגר אף הוא להמראות ונחיתות. 7 מטוסי טו-16 הושמדו.

מטרה: תקיפת ש/ת דמייר

טייסים:

1. צור (לוי, מפקד הטייסת), נווט לוס (אייל אחיקר) במטוס 31.

2. וילן (אברהם) במטוס 07.

3. צבעוני (אדם) במטוס 09.

4. מרגלית (אורי) במטוס 67.

אות קריאה: ירדן.

תאריך זמ"מ: 05:12:10

חימוש: 8x70

סיפור הטייס (סופר ע"י צור):

היתה זו גיחה שניה שלנו במלחמה, ונשלחנו ראשונים לתקיפה של ש/ת דמייר. טסנו הלך בבקעת הלבנון ופנינו מזרחה תוך מגמה לבוא לשדה מצד צפון. הטיסה היתה בגובה נמוך והחיים באיזורים בהם עברנו נראו שלווים עד להרגיז. ביעף הסופי לשדה ובמשיכה לכניסה ראינו לתדהמתנו מיגים 21 מתישרים להמראה (אחרי המלחמה הסתבר כי ש/ת דמשק הותקף כ-10 דקות קודם, וכנראה שהזניקו את המיגים לשם).

הוריתי ברדיו להשליך פצצות לפני המטוסים הממריאים כדי לעצור אותם, אולם גם אני, הראשון לא הספקתי להפציץ לפני שהמיג הראשון היה באויר. השני הועף מהמסלול בפצצות אך האחרים שוב הצליחו להמריא. הפצצות שנשאנו היו פצצות 70 ק"ג והאפקט שלהן די חלש. כאשר נוכחתי כי המטוסים ממשיכים להמריא, שיניתי את התכנית המקורית והודעתי על הפצצה שניה ב-360 מעלות במהירות גבוהה ונכנסנו ליעף שני. תוך יציאה מיעף שני הפניתי מבט אחורה לראות את יתר המטוסים. ראיתי ווטור מסתחרר, ואת הזוג השני מושכים להפצצה שניה. צעקתי לקפוץ אך לא ראיתי מצנח, וגם שני האחרים לא ראו מצנח עד שהם חלפו את המטוס המסתחרר (ווטור 07 של אברהם וילן, ראה סיפורו בהמשך).

יישרתי כנפיים על מנת לא לחזור לשטח השדה והודעתי על הפסקת התקיפה והתארגנות לחזרה הביתה. באותה שניה ראיתי מצד ימני קרוב טיל אטול הולך עלי. שברתי ממנו וראיתי מעלי מיג 21. תפשתי הטייה מתחתיו לכיוון מערב, ירדתי נמוך מאד תוך שבירות בכח מלא ולכיוון מערב. בינתיים שמעתי את הזוג השני מתארגן במבנה ויוצא גם כן ללא בעיות בכיוון מערב.

נוכחתי כי לא רודפים אחרינו, טסתי מערבה והזוג אי שם מאחורי לאותו כיוון. כאשר הגעתי לבקעת הלבנון פניתי דרומה בין שדות והרים, ולפתע גיליתי מיג 17 מעט לפני, פונה גם כן דרומה בבקעה. היינו כמעט במבנה הגנתי כאשר זיהינו זה את זה. שברתי אליו והוא אלי. המצב חייב ניתוק מגע שכן טסנו במטוס ללא תותחים ולא היה במה להפיל את המיג.

המשכתי את השבירה שמאלה דרך צד מזרח וצפון, וכשהוא נוכח מה עשיתי כבר היה מאוחר מידי בשבילו שכן המרחק בינינו נפתח. גיליתי תוך הפנייה בהרים חריץ עמוק וצר, נכנסתי לתוכו, חציית את ההרים ונדבקתי אליהם בצד השני במהירות טיסה מכסימלית. התריתי לזוג הווטורים שאחרי על המיג וכשהגעתי לאיזור הגליל הצפוני, שמעתי את הזוג השני מתחיל בשבירות וקרוב עם המיג הנ"ל. הם עשו מספר שבירות, נפטרו מהמיג וחזרו הביתה. נראה כי עם קצת יותר עקשנות, תכנון והובלה טובה ניתן היה להפיל את המיג והם החמיצו את ההזדמנות.

מטרה: תקיפת ש/ת דמייר (סיפורו של וילן מהנטישה)

סיפור הטייס (סופר ע"י וילן):

ביום 5/6 היום הראשון של המלחמה, בגיחה השנייה שלי, טסתי לתקיפת ש/ת דמייר. היינו המבנה הראשון על השדה כשצור מוביל אותנו. הגענו לשדה לפי התכנון ונכנסנו להפצצה. על המסלול עמדה רביעית מיג 21, והראשון שבהם החל בהמראה. ניסינו לנתק את דרכו בהפצצה אך הוא היה זריז מאיתנו והמריא.

נכנסנו ליעף הפצצה שני, ובצלילה שמעתי פתאום (ואולי זה נדמה לי) בום-בום-בום-ומכה חזקה בבטן. הבנתי שנפגעתי, אך החלטתי להמשיך לטוס. לפתע נעלם לי האופק. לא הרגשתי "גיי" אך ידעתי שהמטוס מעלרד. נזכרתי במקרה של זימון שמטוסו ביצע "לופ", קיזזתי קדימה, ומכיוון שההגה לא השפיעה הסתכלתי על מד המהירות. ראיתי 230 והורדתי נפנים. החלטתי על נטישה וניסיתי למשוך בידיות. לא מצאתי אותן. הרכנתי ראשי, תפסתי בידיות ונפלתי.

זכורה לי הרגשה נעימה מאד באויר. אני עוזב את הכיסא, הכיסא "יושב" מולי באויר וכתם אדום לפני עיני. משיכה בכתפיים והמצנח נפתח. אני בודק את עצמי ונוכח שנפצעתי במרפק הימני.

למטה, ממש מתחתי משתרע ש/ת דמייר, ומיג 21 נוחת על מסלול העפר שלו. מטוסי מסתחרר למטה בסחרור שטוח כשהוא אפוף בלהבות.

הרגשתי מזופתת. ממש קשה להאמין שדווקא לי "יזדמן" ליפול בשבי ואני נכנס לאדישות. לפתע יורים עלי. אחרי זמן קצר הירויות נפסקות. עוד 2-3 מהמחנה. רצתי כ-100 מטר ואז נזכרתי בשרה (מכשיר איכון שנשא איתו כל טייס) כשחזרתי, התמלא השטח בערבים. 2 טייסים לבושים בחליפת טיסה מסמנים לי לעבור את הגדר (נפלתי כ-100 מטר מחוץ לגדר) ואחד מהם אומר לי באנגלית "היפלת שני מיראזיים".

קשרו את עיני והכניסו אותי לגיפ, לקחו אותי לדמשק וחקרו אותי שם כיומיים, לא עינו אותי ולא התעללו. פעם אחת נזדמן לי לראות קצין בכיר סורי שדרגתו כדרגת רב-אלוף (גנרל?) שבא לחקרני.

הלך וחזור בגלל פעילות השדות הסוריים. הדלק-בידונים+סוטים מספיק בדיוק. לאחר תדרוך קצר יוצאים לטיסה.

לאחר ההמראה אלין תקלה בקיפול גלגלים ואנחנו משיכים בשלישיה, חוצים את איזור הרמה במהירות גבוהה וחוזרים לשייט בגובה נמוך ב-350 קשר. הניווט נעשה קשה לאחר הר הדרוזים. מדבר עם החמדות של אבני בזלת, פה ושם מלחות אשר אינן מסומנות במפה, וגם מלצר מטובי הנוטים, אינו מתמצא בשטח (המפה היחידה שברשותנו-1:1,000,000).

לבסוף עולים על כביש קו הנפט, ממשיכים לארכו מלווי בניפנופי ידיים של עוברי דרך. לאחר זמן פותחים למבנה תקיפה-בודד קדימה וזוג מאחור ומתחילים במשיכה לזיהוי המטרה. לפני שהצלחנו לזהות את המטרה מודיע טל "בוגי בשעה 6". שברנו ימינה ולאחר 90 מעלות פניה זיהיתי שני מיג 21 ב-90 מעלות על גורן וטל. כל אחד מהם נשאר גבוה יותר, ולי יתרון של כ-90 מעלות על המיגים. הודעתי להמשיך בחיפוש אחרי המטרה והתחלתי להתכוון לעבר המיג העליון. סגרתי עד כ-800 יארד-צרור קצר-ללא תוצאות. בשלב זה עבר המיג התחתון קדימה ושימש כפיתיון לטל שהלך אחרינו. ניסיתי להזהיר ברדיו שהשני מסכן אותנו, אך כפי שהתברר-בירי נגמרו לי השידור והקליטה לחלוטין. נשאר רק קשר פנים.

טל ירה צרור גם כן מטווח רחוק ללא תוצאות ואז הוזר ע"י גורן ושבר. לאחר כ-4-5 דקות קרב בהן יריתי עוד צרור קצר ללא תוצאות, כשמלצר כל הזמן בהסתכלות סביב אך אינו שקט שהוא רואה רק מיג אחד, את זה שבשעה 12 אינו רואה, גילינו את המטרה מזרחית לנו אך קשה היה לעזוב את הקרב ללא התרעה. לבסוף, כשהמיגים היו לכיוון מערב הורדתי את האף מזרחה ומשכתי לכניסה להפצה בתקווה שטל וגורן יבואו אחרי. בזמן המשיכה ראינו שני הנטרים ומיג מסייעים לעמדת ההמראה של מסלול 10. ממש לפני ההתישרות בניגוד לתכנית המקורית זרקתי את 8 הפצצות יחד ברבע הראשון של המסלול-כדי למנוע את המראתם. תוך כדי יציאה ראינו לייני של 4-5 מטוסים על מרכז המקביל שמשמאלנו. המשכנו הרבה מזרחה כדי לאפשר לגורן וטל להבחין בפגיעות ולהיכנס-ואז ביצעתי פנייה של 180 מעלות לצליפה, אז לשמחתנו ראינו את פגיעות הפצצות במסלול.

ביצעתי חריש בצליפה על הליין כשכל המטוסים בו נדלקים ממש עם הלחיצה על ההדק, ועשרות אנשים שמתרוצצים בין המטוסים נראים במצב מאד לא נעים. הספקתי עוד להוריד את האף ולצלף על שני מטוסים ברחבת החנייה בסוף המסלול, כשאחד מהם נדלק לפני שיריתי עליו-ואז חלף אותי "צל" כבזק משמאל לימין. ה"צל" היה גורן שמשך כדי להיכנס להפצה, הבחין במטוסים בעמדת ההמראה והחליט לחסל אותם תחילה בצליפה מדרום לצפון. טל שנכנס באותו זמן להפצה הבחין במשהו חולף קרוב מאד לגורן והודיע לו שמיג חלף אותו וכנראה ששוגר גם טל.

גורן עבר להפצה ושחרר במכה את 8 הפצצות. טל ששחרר רק 4 נכנס להפצה נוספת. אני ביצעתי 270 לשמאל ואז הבחנתי בשני המיגים אשר סובבים כל הזמן מעלינו אך אינם מצליחים לסכל את ההתקפה. למרות שבתחקיר טל טען בעקשנות שעל גורן שוגר טל במשך התקיפה וכמו כן פועלות מס' סוללות נ"מ בלתי יעילות.

צלפתי פעם נוספת ועל שני הנטרים נוספים גמרתי תחמושת. אצלי דלק-מתחת למינימום, גורן וטל שאיבדו קשר עין נכנסו לצליפה אחרונה. גורן ממזרח וטל מדרום, כששום צליפה אינה מבוזבזת לריק. גורן מצטרף מיד אחרי הצליפה ואנחנו לוקחים כיוון מערב כשגורן 500 יארד לשמאל וטל מתארגן כ-6 ק"מ מימינו, רחוק ואינו מתקרב. התברר שגורן החליף בינינו ודיווח לטל שמש' 1 נמצא מימינו רחוק ושם טל חיפש אותנו.

עם ההתארגנות-תוך הסתכלות סביב אנחנו מבחינים במיג שנכנס על גורן כ-3 ק"מ מאחור. לאחר שנשיון להזהירו ברדיו אינו עוזר, אני שובר לעברו. לאחר כ-90 מעלות פניה אנחנו מבחינים בטיל מתפוצץ ומאחוריו מיג ששיגר את הטיל שהתפוצץ בקרקע כ-50 מ' מאחורינו. לאחר החזרה לכיוון, טל אינו נראה במקומו והמקום בו צריך היה להימצא אנחנו מבחינים בהתפוצצות על הקרקע-רגע מאד לא נעים, אך לאחר בדיקה נוספת מתברר שטל ממשך לטוס אך עדיין רחוק מאד, וכפי שהתברר בתחקיר הוא פשוט השתחרר מעודף של שתי פצצות.

הדרך חזרה במהירות חסכונית עוברת תוך חישובי דלק מתמידים ע"י מלצר. החשבון מראה שנגיע עם כ-150/150. לאחר הר הדרוזים אנו פוגשים בשיירה צבאית. גורן מספיק להוריד את האף ולחוץ אך מחטיא-אוברשוט. לבסוף מגיעים הביתה כשלנו בנחיתה כמות דלק 20/120, ההסעה לנקודה על מנוע אחד.

בנקודה-לאחר שסיפרנו בשתי מילים על הטיסה התנפלו עלינו בחיבוקים ובנשיקות ומשם בקושי יצאנו חיים.

תוצאות-מסלול סגור חלקית, 9-12 מטוסים מושמדים.

לנו פגיעה אחת-מריקושט בשמשה הקדמית.

בדמשק עברתי כמה בתי כלא, עד שהגעתי לכלא אל-מאזה. נחקרתי עוד פעמיים ופרט לזה ניתנה לי מנוחה.

ביום העשירי לשבי נפגשתי עם איש הצלב האדום אשר מכאן ואילך ביקרני כל שבוע. כתבתי מכתבים וקיבלתי חבילות עם ממתקים וספרים. עברו עלי 6 שבועות, ובבילה האחרון בישר לי איש הצלב האדום את החזרתי. עכשיו, אני יכול להרגיש שזה לא היה נורא, אם כי מפחיד למדי, ונראה לי שהיה לי הרבה מזל.

מטרה: תקיפת ש/ת דמייר טייסים:

1. סער (משה), נווט טלמור (אורי) במטוס 62.
 2. דביר (מיכאל) במטוס 08.
 3. ניר (יצחק) במטוס 17.
 4. צורן (צור רן) במטוס 12.
- אות קריאה: ירדן.
תאריך זמ"מ: 05: 13: 50
חימוש: 8x70

סיפור הטייס (סופר ע"י ניר וכן ע"י סימי):

הנתיב תוכנן כך שיעבור במקומות בעלי כיסוי מכ"מ מינימלי-בעמק בין הרי החרמון והרי מול הלבנון, העמק שמצפון לדמשק, וגם הכיוון לדמייר תוכנן מול הר לשם גילוי מאוחר ככל האפשר.

המבנה תוכנן ל-20 דקות אחרי מבנה של ווטורים (של צור). באויר ביקשנו דיווח מהמבנה הקודם על המצב בשדה, ונענינו שהמצב אינו מזהיר ושממריאים מטוסי יירוט (מטוס אחד במבנה הקודם אבד כנראה מנ"מ). הגענו בדיוק לשדה ומשכנו מאוחר במכוון. כבר במשיכה נורתה עלינו אש נ"מ רצינית מלפחות שש נקודות בעוצמה שלא דמתה לשום שדה קודם. נכנסנו ליעף הפצה עם שחרור בו זמנית של כל הפצצות. אש הנ"מ נמשכה במשך כל היעף. שחררנו קצת מאוחר והפגיעות היו טובות. נגעו השליש המערבי של המסלול הראשי והמקביל. בעברנו על המסלול נגענו, פנינו פנייה שמאלית חדה, עברנו מעל להר ובדקנו את הפגיעות. כל ארבעת המטוסים נפגעו. חלקם באש נ"מ וחלקם מריקושטים. לא ביצענו צליפה וחזרנו קצת יותר מערבה. על הלבנון לא נתקלנו באויב.

בשתי הכנפיים היו פגיעות לפחות שני כדורים, כל כדור במרחק של מטר מהמנוע. שאר המטוסים נפגעו במקומות שונים. למספר 4 נגע המנוע. עד כאן סיפורו של סימי.

ממשיך ניר: למרות הנוף המקסים של צפון סוריה וארץ הלבנון וטיסת המבנה הנמוכה הלך וחזור, חזרנו עם הרגשה רעה של פגיעות לא מספיק טובות במסלול, ועל כך שנאלצנו לעזוב אחרי יעף אחד בגלל הנ"מ. לפי הערכתי ירו עלינו רק כ-4 סוללות שנמצאות בשני עברי המסלול, והפגיעות בנו היו משתי הסוללות המזרחיות תוך כדי היעף שעברנו ממש מעליהן.

צורן נגע בעיקר מהריקושטים שלי כי לא יכול היה להחלץ מן הצלילה ושקע עד לתוך הפטריה שלי. כולנו ירינו אחרי ההפצה, דביר פגע במיג 21, ואני יריתי לעבר הנ"מ שכנראה פגע בי. אינני חושב שפגעת בו, שכנראה שעוצמת הריקושטים נבעה ממסלול הבטון של השדה. כן כשנחתנו התברר לי שוילן נעדר באותו שדה. תוצאות-פגיעה במסלול בחצי המערבי, לא ברור אם המסלול סגור. מיג 21 אחד נגע בצליפה.

מטרה: תקיפת ש/ת H-3 טייסים:

1. מגן (גדעון), נווט ענבר (אלכסנדר) במטוס 66.
 2. טל (יעקב) במטוס 05.
 3. גורן (רן) במטוס 25.
 4. אילן (דניאל).
- אות קריאה: ויסלה
חימוש: 8x70
תאריך זמ"מ: 05: 15: 00

סיפור הטייס (סופר ע"י מגן):

לאחר כ-4 החלפות מטרות בהמשך התדרוך, אנו מקבלים מטרה נוספת H-3. בתחילה לא ברור לאף אחד בטייסת איפה זה בדיוק, בסוריה או בירדן, וכשמתברר שהשדה בעירק מנסים להשיג לי אינפורמציה מודיעינית אך לא זוכים ליותר מאשר נ.צ. וכיוון המסלול...מתכננים על טיסה בגובה נמוך

טייסים:

1. (גדעון) מגן, נווט רז (אלחנן) במטוס 33.
 2. טל (יעקב) במטוס 21.
 3. גורן (רן) במטוס 03.
- אות קריאה: ויסלה.
חימוש: 8x70

סיפור הטייס (סופר ע"י רז):

הייתי הנווט במבנה שגדעון מגן הוביל לבני סואף. היינו המבנה האחרון של הטייסת והספקנו לחזות בכל הכנף ממריאה. לפני שהלכנו גם אנו למטוסים, לא הספיקו לכולם חגורות ההצלה ושלחו את אלי לסחוב מ-109. פגשנו את שעת ה-ש מול הצטלבות 33/27 ומגן אמר "עכשו נופלת הפצצה הראשונה באבו סואר".

לנו היתה עוד דרך ארוכה. חצינו את גבול סיני בגובה 36,000 רגל, חצינו את חוף מפרץ סואף מעל אבו זניימה ואז נגמר השקט ברדיו. יכולנו לשמוע על ערוץ הטייסת את צור מנהל את תקיפת בני סואף, ואת המשפט הקצר "ירו שוב פעם טיל" שמענו בתכיפות עולה. ממערב הביא "לימה" על ה"ירוק" את קולות הקרב האוירי שניהלו קרן את זוהר (בן ציון) עם רביעיית מיג-21. מגן נרגע. נראה שעדיין לא החמצנו את המלחמה. התחלנו בגלישה איטית מול הרי המדבר המזרחי ובטוחים מ-S.A.-2 אפשרי, המשכנו בגובה נמוך למטרה.

מראה ראשון של הנילוס-זרם נרחב ורדוד של מים שבתוכם איים חשופים מבצבצים. זה נילוס זה? בני סואף העירה על שפת הנהר-מגדלים לבנים, בתי חימר יפים להפליא ואלפי דקלים. מושכים לכניסה ראשונה-כל העמק אפוף עשן. מוקדי העשן מבהירים ללא ספק את המקור. השדה אפוף עשן ונראה כעולה באש בצורה טוטלית. כניסה שניה-צילום אחרון, לאורך המסלול הני"מ יורה, טל וגורן מבצעים צליפות בתוך ענני העשן. מגן ואני מחכים להם דרומית לשדה. האיזור מעובד יפה למרות שהצבע השולט בו הוא חום. מתחתינו אנשים מנפנפים לשלום. טל וגורן הודיעו "אחרונה" ויצאנו בכיוון דרום. פס אחרון נמוך מעל לאיזור, ולמרות שאנו בכח מלא לא מצליחים להשיג את טל וגורן.

מחוץ לטווח S.A.-2 מטפסים, בחצי האי סיני מסמנים מוקדי עשן את ש/ת של ח/א המצרי. בקר עצבני שולח אותנו לירט טופולבים ומיג 21 שנראו מעל חלוצה? למרות הכל נוחתים בבסיס ב-47: 09. תוצאות: לא נראו מטוסים שלמים בשדה. הפצצות חדרו למסלולים, נפגעה אנטנת מכ"מ בין המסלולים.

מטרה: צילום בסיני.

טייסים:

- נחמן (עובדיה), נווט לוס (אחיקר אייל) במטוס 31.
אות קריאה: נחל 275
חימוש: מצלמות

סיפור הטייס (סופר ע"י נחמן):

המשימה היתה צילום ש/ת בסיני נגמר המטוס הראשון של המלחמה. ממרחק רב נראו שדות בסיני בוערים ומעלים עשן רב. בזמן המעבר מעל ביר גפגפה וביר תמאדה המסלולים כבר היו מלאי חורים וכל המטוסים בוערים ומעלים עשן רב. בזמן המעבר מעל הני"ל וכן לאורך החוף ואל עריש נראו כוחות האויב-תותחים בשרשרת במרחק כמה מאות מטרים זה מזה אך הם לא פתחו באש.

הפצצות הושלכו על המסלול בביר גפגפה ועל המפקדה צפונית מזרחית לשדה ביר תמאדה. צולם הכביש ביר תמאדה-ביר חסנה, נראו ריכוזי כוחות אויב ונפתחה אש ני"מ.

תוצאות: הטיסה בוצעה בסוף המטוס הראשון וכבר נראה שחיל האויר המצרי מו ב ס.

מטרה: תקיפת ש/ת קהיר מערב

טייסים:

1. זוהר (בן ציון), נווט טלמור (אורי) מטוס 66.
 2. תבור (זאב) מטוס 17.
 3. גל (יעקב) מטוס 18.
 4. גורן (גיורא) מטוס 08.
- אות קריאה: יאור.
זמ"מ 05: 11: 05

בשעות הצהריים קיבלנו פ.מ.לטיסה נוספת ותוך כדי התדריך הודיעו לנו 3 פעמים על שינוי המטרה. תחילה לסייכל, אחר לדמייר, לראס באנס ולבסוף ל-H-3. לא ידענו היכן לחפש את השדה במפה. התברר שהשדה נמצא בעירק, לא רחוק מגבול ירדן, ליד הכביש הראשי בין ירדן לעירק. מיד שורטטו המפות. אנחנו היינו המבנה הראשון שיועד לשדה זה, לא היו לנו כל ידיעות מודיעיניות על טיסות או ני"מ, על רחבות חנייה או מבנים-מאומה. יצאנו לטיסה. מיד לאחר ההמראה נשארה לאילך דלת קדמית פתוחה ולאחר מספר נסיונות ללא הצלחה עזב אותנו והמשכנו בשלישיה. הדרך הלך בגובה נמוך-כיוון מזרח כל הדרך. אילתור יפה של מגן ואנו חודרים דרך ערוץ הירמוך כדי למנוע גילוי.

כבר חולף אותנו מטוס משמאל לימין אך אינו מבחין בנו. ממשכים לגרד את האדמה מעל לרמה הסורית. שדות מעובדים, סכרים, טרקטורים וערבים מנפנפים בידיהם. מרחוק מבחינים בהרים מתרוממים. זהו הר הדרוזים. חולפים מימין לעיר גדולה. זוהי סוידה, בירת הר הדרוזים. עברנו את ההר, השטח מתיישר ואנו במדבר, הטיסה בגובה 50 רגל בערך. ההזדמנות קשה והדרך נראית ללא סוף עקב חד גוניות השטח וגובה הטיסה. אנו מתקרבים לחציית גבול ירדן והמפגש עם הכביש שיובילנו למטרה.

סוף כל סוף הכביש, תיקון שמאלה וממשיכים הלאה. הזמן המתוכנן הגיע לקיצו ואנו מתרוממים מעט כדי לנסות ולזהות את השדה, אין זכר לשדה וממשיכים מזרחה. פתאום טל מתריע על מטוס בשעה 6. אנו שוברים ומבחינים במיג 21 מנסה להתלבש עלינו. התקפתו מסוכלת, אך כאן אנו מבחינים במיג 21 נוסף, מתפצלים כאשר מגן לוקח אחד ואני וטל מתעסקים עם השני. מגן אומר לנו לנסות ולחפש את הבסיס. אנו שוברים ימינה ושמאלה, מביאים את המיג לשעה 12 ומנסים להמשיך לכיוון מזרח. מגן מאיים על המיג שלו ואפילו יורה עליו מטווח רחוק ומחטיא. מרגע היריה נפסק הקשר איתו.

לפתע אנו רואים את הבסיס. השדה מלא מטוסים. מיגים מוכספים, הנטרים ירוקים ומטוס אחד גדול. אני פונה ימינה כדי להיכנס להפצצה לפי התכנון ממזרח למערב אך המיגים מאיימים ואני מחליט לצלול קודם. אני פונה 90 מעלות שמאלה ובניצב למסלול אני צולל לעבר המטוס הגדול אשר נראה כטו-16. לחיצה ארוכה על ההדק, וזרם הכדורים "חורש" את המטוס דרך כנפיו והוא מועלה באש. כאן צועק לי טל שרק במקרה מבחין בי (הוא משך תחילה והפציץ ממערב למזרח) לשבור. שבירה חזקה שמאלה ומיג חולף מימיני כלפי מעלה. בטייסת סיפר לי טל שהוא ירה עלי טיל והחטיא.

שני הנטרים מסייעים להמראה על 11. מגן מפציץ לפנייהם וסוגר את המסלול. אני ממשיך בפניה שמאלית ומקווה להפציץ. מימיני גבוה אני רואה שני מיגים. אני רוצה תחילה לקצר ולהכנס מ"עם הרוח" ב-90 מעלות למסלול אך "אתה נקי" של טל מעודד אותי להמשיך ולהכנס לאורך המסלול ממזרח למערב כיוון טוב, שיחרור נמוך, והפצצות פוגעות באמצע המסלול. אני מבצע 270 לשמאל. בעמדת ההמראה עומדים עדיין שני הנטרים. כניסה מדרום לצפון, צליפה ושני הנטרים עולים באש. אני פונה שמאלה בכיוון הביתה. מולי אני רואה ווטור שגם הוא פונה לכיוון מערב. אני מניח שזה טל ואני נותן לו הוראה להתארגנות במבנה, ובגובה נמוך ובמהירות 450 קשר טסים הביתה. המטוס השלישי לא נראה פתאום. אני מבחין הרחק מצפון במטוס נוסף. לאחר בירור נוסף מתברר שבמבנה איתי נמצא מגן חסר הקשר וטל הוא במטוס הרחוק. זירוז ברדיו וטל מצטרף למבנה. הרגשת רווחה מסויימת, אך לפתע אני מבחין במיג 21 במרחק של 1 ק"מ בערך אחרי מגן שהו האמצעי במבנה. אני צועק לו לשבור אך אין תגובה. הוא פשוט לא שומע, הרדיו מקולקל. אני שובר אליו אך אני כבר מבחין בשביב אש ורודף אחרי מגן. הטיל פוגע בקרקע כ-50 מטר מאחוריו. נס!

בטייסת מספר לי מגן סיפור דומה: גם עלי ישב מיג, ירה טיל, את הצעקה לשבור לא שמעתי כי למגן לא היה גם שידור ושוב פגע הטיל בקרקע, ניצלתי.

חוזרים הביתה בגובה נמוך בדרך המוכרת. בירדן מבחינים בעמודי עשן ענקיים העולים מהפצצות שדות תעופה עמאן ומאפרק. אני מבחין בשיירה צבאית נעה בכביש, תוך כדי הניווט אני מטה את המטוס ומנסה לצלול אך מחטיא, לא מתעכבים כי למוביל אין קשר, ואכן מתברר אחר כך שמגן נוחת עם אפס דלק.

נוחתים בשלום בבסיס מלאי רשמים ונרגשים. גיחה מוצלחת. 3 ווטורים טסים לשדה בלתי מוכר, פוגשים שני מיגים לפני השדה ובכל זאת מבצעים תוך כדי קרב אויר את המשימה. אמנם בצורה מאולתרת אך מוצלחת. נורים עלינו טילים ולבסוף אנו חוזרים ללא פגיעות הביתה. כלל לא רע.

סיפור הטייס (סופר ע"י זוהר):

שמאל, התחלנו לטפס. בשלב מסויים גלנץ הודיע כתוצאה מטעות אופטית לשבור בגלל סוללת S.A.-2 מעל סבחת אל ברדוויל שהסתבר מיד כי היו אלה סירות מפרש. בסיני נראו מקומות עשנים רבים בעיקר בסביבות אל עריש.

באופן כללי היתה הרגשה של טיסה מוצלחת מאד, עם הרבה שינויים, מטרות מזדמנות וצליפה ככל העולה על רוחנו.

התרשמנו מן הנוף, ובעיקר מן התעלה, והשיחות ברדיו היו חופשיות ביותר ע"מ לפרוק את המתח... המשכנו בטיפוס הביתה ונחנתו כרגיל.

תוצאות: שדה התעופה אינשאס נראה פגוע ביותר, כאשר רואים את החול מתחת לשכבת האספלט שנפגעה וכן כתמים רבים שהיו שייכים פעם למטוסי מיג 21.

אנטנת סוללת S.A.-2 באל מנייף הוצאה מכלל שימוש.

מס' 4 (זימון) שחזר הביתה לבד תקף בדרך שיירה באיזור וואדי-מנדרה (הפצצה וצליפה) נראה שפגע בשיירה.

מטרה : תקיפת ש/ת לוקסור

טייסים :

1. קרן (שלמה) במטוס 21.
2. בודינגר (הרצל) במטוס 14.
3. רפאלי (יעקב), נווט בן שוע (שבתאי) במטוס 33.

אות קריאה : בניאס

תאריך וזמ"מ : 05:12:15

חימוש : 8x70

סיפור הטייס (סופר ע"י רפאלי וכן שוע):

יצאנו ללוקסור בשלישיה כאשר מס' 3 (רפאלי וכן שוע) טסים במטוס 33. על הקרקע לא ידענו כלום על השדה, הנ"מ שבו והמטוסים. לאחר ההמראה נראתה נזילת דלק אצל מס' 2 והיה ברור שהוא יחזור קצר בדלק.

טיפסנו לגובה 40 ושייטנו למטרה. הנתביב עבר 20 ק"מ צפונית לגרדקה והיה חשש שיזנקו משם מטוסים. אבל כל הדרך שמענו שיש מיראזיים תחתינו שיצאו לתקוף שם. כשעברנו מעל גרדקה ראינו את הפצצות הראשונות של התוקפים נופלות על השדה.

את השדה זיהינו ממרחק (הנתביב הוביל לציר האורך של המסלול). לפני המסלול הנמכנו וליד השדה משכנו לכניסה. המראה הראשוני הדהים אותנו. ציפינו לראות כארבעה מטוסים ולפתע ראינו כ-20 מטוסים ענקיים (טופולבים ואנטונובים) פזורים ללא סדר בכל השדה. לאחר ההפצצה וצילום השדה ע"י רפאלי וכן שוע, נכנסו קרן ובודינגר לצליפה כאשר הם מדווחים שאין נ"מ, ושהם פוגעים בשני מטוסים בכל יעף. ליעף השלישי הצטרף רפאלי לתוקפים וצילם את השדה (כנראה לא יצא הרבה מהתמונות בגלל העשן). באותה הזדמנות ספר בן שוע כ-16 מטוסים בשדה.

קרן, שראה שלא כל המטוסים בוערים, הודיע על המשך הצליפות עד שכל המטוסים בשדה יעלו באש. לבודינגר ביעף האחרון לא נשארו מטוסים צבאיים והוא הלך על שני מטוסים אזרחיים שחנו בשדה. (כנראה של סודאן או כווית) וקרן ביעף האחרון הלך על מגדל הפיקוח והטרמינל.

בדרך הביתה החלו בעיות דלק אצל בודינגר. רפאלי המשיך לבד, קרן ובודינגר המשיכו לכיוון אילת, שם בשלב מסויים נכבה לבודינגר מנוע בגלל חוסר דלק והוא נחת בשלום באילת. קרן שליווה אותו חזר הביתה לנחיתה.

תוצאות : השדה לא שמש להמראות ונחיתות.

3 מטוסי טו-16 (טופולב) הושמדו.

8 מטוסי אנ-12 (אנטונוב) הושמדו.

מטרה : תקיפת ש/ת ביר-תמדה

טייסים :

1. גיל (מיכה), נווט עיני (מנחם) במטוס 31.
2. טל (יעקב) במטוס 65.
3. דביר (מיכאל) במטוס 05.

אות קריאה : ניגר.

תאריך וזמ"מ : 05:17:30

חימוש : 8x70

סיפור הטייס (סופר ע"י דביר):

בשעות אחה"צ המאוחרות יצאנו לתקיפת ש/ת ביר-תמדה. הדרך למטרה היתה בגובה נמוך דרך היס, חציית החוף דרומית לאל עריש ומשם ישר לשדה.

המטרה היתה תקיפת ש/ת קהיר מערב. בדרך הלוך חצינו את החוף כ-2 ק"מ מהנקודה המתוכננת-דיוק טוב למדי, ואין מה לעשות שם בלי נווט. העננו די מדוייק לנקודת משיכה, אלא שהשדה היה הרבה יותר עמוק בתוך המדבר ממה שציפיתי ולקח קצת זמן עד שזיהיתי אותו. נכנסנו לשתי הפצצות ושלוש צליפות. הנ"מ היה חלש, הרוח היתה חלשה ולא היתה בעיה לפגוע במסלול. המעניין בדבר שנפגע בהפצצה זו ציוד לתיקון מסלולים מן הפגיעות הקודמות.

בצליפה ראשונה פגעתי בטופולב שנפגע בגזרה המרכזית שלו. כשעברתי מעליו הוא נראה מלא חורים. מיג 21 (שלושה) היו באותו פן (דיר מגן). בחרתי אחד מהם נוו לכיוונון, הסטתי את המכוון ופגעי בשני. שניהם בערו. מיג 21 אחר שהיה בפן אחר גם נפגע ובער.

מס' 2 פגע במיג 19, מס' 3 פגע ב-4 מיגים ומס' 4 פגע במטוס לא מזוהה בפן וכן במיג שהיה כבר פגוע.

בדרך חזור רצייתי לשלוח את מס' 4-3 לאל מאזה כי נשארו כדורים אבל בגלל תקלות קשר לא הצלחתי להעביר להם את האינפורמציה וחזרנו כולנו יחד. לאחר חצית החוף היה לי סוף 800/800-3/6 אך המשכתי לטוס הביתה והגעתי לנחיתה די קצר בדלק.

תוצאות-ביעפי הפצצה נפגעו יעדים 1,2,3 ו-4. הושמדו 3 מיג 21. נפגעו 1 טופולב, 4 מיג 1, 21 מיג 19 ומטוס לא מזוהה.

מטרה : תקיפת ש/ת אינשאס

טייסים :

1. גלנץ (גולן יצחק), נווט ענבר (אלכסנדר) מטוס 62.
2. פרידמן (אבשלום) מטוס 05.
3. ניר (יצחק) מטוס 12.
4. זימון (שמעון) מטוס 26.

אות קריאה : קישון

זמ"מ : 05:11:05

חימוש : 8x70

סיפור הטייס (סופר ע"י ניר):

יצאנו לתקוף את ש/ת אל מינייה בגובה רב. כשהתקרבו אל המטרה כ-50 מייל ב-40 אלף רגל הופנינו לתקיפת ש/ת אינשאס. הסיבה שמבנה מיראזיים דיווח שהשדה (אל מינייה) ריק ואין מה לעשות בו.

גלנץ עם מלצר (ענבר) בצעו שינוי כיוון באויר, גלנץ שלח את זימון הביתה בגלל תקלות דלק והמשכנו בשלישיה בגובה נמוך, בדרך תקף גלנץ בצליפה מתקן לא ברור שנראה לנו כתחנת מכס או כיפה של כור אטומי מזרחית לבני סואה כ-60 מייל אך לא פגע. המשכנו בגובה נמוך. שינוי הכיוון והניווט היו מדוייקים להפליא והגענו בצורה נוחה מאד לש/ת אינשאס. בדרך תאר גלנץ את האילתור שלו לצורת התקיפה והעביר אותו ברדיו.

נכנסנו להפצצה ראשונה על השדה למסלול 04 כשאנו מזהים כ-3 סוללות נ"מ היורות עלינו. אני קיבלתי פגיעת נ"מ בחרטום אך המשכתי בתקיפה. הפגיעות במסלול היו טובות בהפצצה שניה (בדיוק בשליש המעברי). בכניסה שמענו ברדיו כי מבנה של 105 נכנס אלינו ב"הד און" להפצצה, אך ע"י תיאום ברדיו תוך כדי משיכה להפצצה, סוכם כי המבנה של הסמב"דים ימתין ואנו ניכנס להפצצה בלבד ונסתלק. נכנסנו להפצצה שניה כשגלנץ מכוון על המקביל ומחטיא, אני הלכתי שוב על המסלול הראשי שנפגע שוב (ראיתי ביעף מכונת המטיילת בין המכתשים וכיוונתי אליה). ביציאה מההפצצה גלנץ ופרידמן צלפו על נ"מ.

יצאנו משם עם הרבה תחמושת פנימית. המשכנו לאורך הכביש איסמעיליה-קהיר לחפש ולדפוק סוללת S.A.-2 באל מנייף. גלנץ ניסה לאתר את הסוללה (פרי ניסיון של גיחות קודמות לפני המלחמה), עברנו על מספר מתקנים צבאיים ולבסוף גילינו את הסוללה בעיקר בגלל האנטנה שבלטה ממרכזה-אם כי לא ראינו בה טילים. לי היה נוו להכנס, נכנסתי על האנטנה אך מכיוון שיריתי בצליפה שטוחה בגלל הנ"מ פגעתי אוברשוט. ביצענו שוב צליפה בשורה עורפית כאשר גלנץ ופרידמן פוגעים באנטנה ואני מחטיא שוב ופוגע בתוך המחנה. במעבר מעל הסוללה ראיתי אנשים רצים בתוכה ומספר טילים שוכבים בתוך הסוללה. הטילים נראו אפורים ויפים...

הצבנו כיוון הביתה כשאנו משתדלים לא לעבור בתחום העשן של אבו סואר והנ"מ של איסמעיליה, חצינו את התעלה בגובה נמוך ליד מצבת הזיכרון (עמוד כפול) כשגלנץ המשיך לחפש סוללת S.A.-2. נוספות באיזור סבחת אל ברדוויל. לא גילינו את הסוללה ומכיוון שאצלי התחילו בעיות על מנוע

כבר בדרך דרומה ראינו איל 14 שנחת נחיתה אונס בשטח (אחד ממנועי עדיין הסתובב). סימנו את מיקום המטוס והמשכנו למטרה. בביר תמדה היינו צריכים לבצע שני יעפי הפצה ואח"כ לבצע אמנעה של שריון ורכב בצליפה. נכנסנו להפצה כאשר למס' 1 (גיל) השתחררו כל הפצצות ביעף הראשון (תקלה) ולכן הוא ביצע רק יעף אחד. כל המבנה פוגע ביעף הראשון קצת מימנה (בגלל רוח צפונית חזקה). אני וטל ממשכים ונכנסים ליעף נוסף כאשר הפעם הם נותנים "תיקון לרוח" כמו שצריך ומכניסים את יתר הפצצות לסימון "הקו הלבן" של מרכז המסלול. בשדה עצמו היה נ"מ רב אשר החל לירות מיד כשראה אותנו עוד בתחילת המשיכה להפצה הראשונה. מטוסים לא היו בשדה, לא ביצענו צליפה ויצאנו לבצע אמנעה באיזור גיבל ליבני.

גיל עם עיני המשיכו במשימת משנה "צילום", כאשר אני וטל מצאנו ריכוזים גדולים של רכב רך ושריון וביצענו עליהם הרבה יעפי צליפה ופגענו בהרבה מכוניות. בינתיים גיל הגיע מעל לאיל-14, הסתובב מעליו לסימון המקום וקרא לנו לדפוק אותו.

טסנו אל גיל (בינתיים טל גמר תחמושת). הסתובבתי מעל למטוס כדי לראות מאיזה כיוון רואים את המטוס הכי טוב ונכנסתי ליעף צליפה על האיל 14, כאשר טל מוסיף ברדיו "אח, אתה בטח מלקק את השפתיים". אני מגיע לטווח, לוחץ על ההדק פעם ופעמיים ויוצא בטווח קרוב אך שום כדור לא יוצא.

בלית ברירה מצלמים את האיל 14 וחוזרים הביתה לנחיתה. תוצאות: המסלול בש/ת ביר תמדה נפגע. נפגעו כ-10 משאיות מלאות עם אנשים.

מטרה: תקיפת ש/ת ראס בנאס טייסים:

1. גלנץ (יצחק) במטוס 21.
 2. נחמן (עובדיה) במטוס 09.
 3. זימון (שמעון) במטוס 03.
 4. פרידמן (אבשלום) במטוס 17.
- אות קריאה: קישון
תאריך וזמ"מ: 05: 18: 00
חימוש: 8x70

סיפור הטייס (סופר ע"י נחמן):

ניווט גבוה בהתאם לחישובים. לא היו שום הטרדות בדרך, השדה היה ריק מלבד יחידת מסלול. נחסמו המסלול והמקביל. הדרך חזרה עברה ללא אירועים. המעניין בטיסה שלא כל פעם שמזדמנת טיסה שטסים שעה ועשרים דקות-דרומה. תוצאות-המסלול אינו שמיש להמראות ונחיתות.

מטרה: תקיפת ש/ת קהיר מערב טייסים:

1. קרן (שלמה), נווט רז (אלחנן) במטוס 67.
 2. צורן (צורן) במטוס 18.
 3. זוהר (בן ציון) נווט, בן שוע (שבתאי) במטוס 62.
 4. מרגלית (אורי) במטוס 26.
- אות קריאה: בניאס
תאריך וזמ"מ: 05: 18: 00
חימוש: 8x70

סיפור הטייס (סופר ע"י זוהר):

קיבלנו לתקוף את ש/ת קהיר מערב לקראת אור אחרון. כנראה שהמסלול לא נפגע. שלחו אותנו ליעד מס' 1 שהוא על מסלול 10/28. היו דיווחים על נ"מ חזק ולכן שלחו אותנו ליעף הפצה אחד.

בדרך למטרה הבחין המוביל (קרן) בתחנת מכ"מ ליד ש/ת פורט סעיד ועשינו עליה צליפה קצרה ולא יעילה ביותר. בניווט בדלתה זיהיתי היטב את הנתב-נסיון מטיסה קודמת. הרבה אנשים נפגו לנו לשלום מהקרע, ננפתי להם בחזרה. עברנו מעל בנהה-העיירה הגדולה והמפוארת. יש שם מין ארמון או מסגד בעל מגדלים וכיפות מסוגננים. הגענו למטרה, מיד במשיכה נפתחה אש נ"מ חזקה ו"פופים" כיסו את השמים מעלינו. (כנראה שכל חיל האויר נכנס בנקודה זו).

בהמשך המסלול הבחנתי בסוללה 57 מ"מ שירתה ממש מולי. חשתי מהם

ויריתי לעברם צרור ארוך והם חדלו לירות למרות שלא פגעתי בהם. מרגלית שנכנס אחרי נפגע מנ"מ ביציאה, כנראה מאותה סוללה אך המשיך איתנו בצליפה על מכ"מ בסביבת השדה. פגענו באנטנה של תחנת P-30 וחיפשנו סוללת S.A.-2 אך לא מצאנו אותה. לי נותרו 3 פצצות. עזבנו את השדה ללא צליפות נוספות עליו-לפי ההוראות. בדרך חיפשנו ומצאנו את תחנת המכ"מ ליד פורט סעיד וקרן ומרגלית ביצעו עליה שני יעפי צליפה ואני ביצעתי יעף הפצה אך החטאתי. נראה כי התחנה לא פעלה אח"כ.

יצאנו משם כשאש נ"מ מפורט סעיד מלווה אותנו וחזרנו ללא אירועים מיוחדים. המסלול בשדה נפגע בהפצצות של קרן ומרגלית, צורן התקלקל עוד בהתחלה וחזר הביתה.

מטרה: תקיפת שיירת שריון טייסים:

1. מגן (גדעון) במטוס 66.
 2. גל (יעקב) במטוס 08.
- אות קריאה: ויסלה
תאריך וזמ"מ: 05: 19: 20
חימוש: נפל"מ 4 x

סיפור הטייס (סופר ע"י גל):

הוזנקנו לעבר ציר כונתילה-ביר תמדה ולפי התדריך והפ"מ שקיבלנו נע כח אויב משוריין לכיוון צפון. השעה היתה כבר מאוחרת ובדרך למטרה היה צורך להתקרב קרוב על מנת לשמור על קשר עין.

למזלנו לא היתה בעיה של איתור הכח היות ולתדהמתנו ראינו טור ממונע של קילומטרים הנע בכיוון הארץ עם פנסים דולקים.

תנאי האור היו לרעתנו, אולם הצלחנו להפגיע למרות החושך ולהיכנס ולבצע יעף ראשון של נפל"מ מוצלח. הטור עשה רושם שנעצר לפי פקודה וכבו כל האורות, וכאן התחילו להמטיר עלינו בגיזרה של 10 ק"מ אש תופת. ביצענו האחד אחרי השני כניסות ליעפים נוספים-כאשר לא היה בינינו קשר עין אולם ביצענו את ההקפות שהיו נמוכות ובמהירות 500 קשר לפי דיווחים בינינו, מכאן ואילך אי אפשר לומר שהתוצאות היו טובות, ביצענו כ-4 יעפים כאשר ביעף אחד לא שיחרר מס' 1 בגלל אי מציאת מטרות.

האש שהומטרה נגדנו חייבה אותנו לשחרר את הנפל"מ האחרונים ביעף אחד, מס' 2 הצליח לבצע יעף צליפה בדרך לכיוון צפון.

ביעף האחרון נפגע מס' 1 בצורה רצינית 2 פגיעות במטוס שהתרוקן מדלק ופגיעה בכך נסע קדמי בצינור הידראולי.

בדרך הביתה חזרנו בבודדים כאשר יב"א 501 נותנת לנו כיוונים. משמח היה לראות מרחב כזה שכולו חשוך. בנחיתה, למרות הפגיעות הצליח מס' 1 לנחות ללא בעיות.

תוצאות- לפחות 4 כלי רכב מושמדים.

הערה: לפי עדות של סרן מחטיבה שלנו צפונית מכוניתה נע שם כח בסדר גודל של דיוויזיה (של שיזלי). הצלחנו לעצור את הכח ובאמת לפי הדיווחים שלמחרת, נסוגה הדיוויזיה דרך ואדי קוריה.

מטרה: תקיפה באיזור הגדה המערבית טייסים:

1. סער (משה), נווט לוס (אייל) במטוס 33.
 2. רפאלי (יעקב) במטוס 05.
 3. צבועני (אדם) במטוס 67.
- אות קריאה: חידקל
תאריך וזמ"מ: 05: 20: 45
חימוש: 8x70

סיפור הטייס (סופר ע"י סימי):

בערבו של היום הראשון למלחמה הוזנקנו ע"מ להשתיק את עמדות תותחי הירדנים (תותחי ה"לונג טום") בקלקיליה אשר ירו על תל אביב. היה לילה וכל הארץ היתה מואפלת. היה קשה להזדהות, תותחי קלקיליה לא ירו ורק מכיוון ירושלים נראו רשפי אש. ביקשנו רשות להכנס אך לא קיבלנו אותה כיוון שלא היה קשר עם כוחותינו.

חזרנו לקלקיליה ותקפנו אותה בהפצה וצליפה אשר השתיקו את התותחים.

תוצאות: אש הירדנים שהפגינו את תל אביב הושתקה.

מטרה: תקיפה בגדה המערבית (איזור קלקיליה)
טייסים:

1. צור (לוי), נווט רו (אלחנן) במטוס 33,
 2. גורן (גירא) במטוס 21.
 3. גורן (רן) במטוס 17.
- אות קריאה: ירדן.
תאריך וזמ"מ: 05: 20: 50
חימוש: 8x70

דבוקות עדיין אבל צריך להמריא. עלינו לתקוף שריון הנע מכיוון יריחו לירושלים. על כל מטוס 8 פצצות 70 ק"ג ונורים.
מגיעים לירושלים. השיירה נוסעת באורות קטנים ונראית כדרקון ענק. אני מניר מעל השיירה ולפתע כל אורותיה כבים. אנחנו נכנסים להפצצה. כשהנורים כבים מוטל נור נוסף ואח"כ מתחלפים. בהזקקות האור נראות על הקרקע פגיעות הפצצות. לא ברור אם יש פגיעות בול אך המטרה מושגת. השיירה נעצרת. מבנים אחרים ממשיכים את מלאכתנו כך שלאור היום לא יוותרו לה סיכויים.
תוצאות: המטרה היתה לעצור את השיירה-השיירה נעצרה.

סיפור הטייס (סופר ע"י צור):

הוזנקו בלילה לתקוף עמדות ותוחים באיזור קלקיליה המפגיזות את תל אביב. נאמר לנו לפני ההמראה ע"י הקשלו"ט כי כל ת"א מופגזת קשה והתקבל הרושם כי נראה את ת"א כולה בוערת.
אחרי ההמראה הצטרפנו לשלישיה וטסנו דרומה. הבקר תדרך אותנו על תוחים דרומית לקלקיליה אך פרטים נוספים לא ידע למסור. לא ראינו את ת"א בוערת, היה חושך מצרים. ביצענו כמה יעפי הנרה תוך יציאת כיוון מרידינג, מהרצליה ועוד, אך אפילו לאחר ההנרה לא ניתן היה לזהות עמדות תוחים. רשפים של תוחים יורים ניתן היה לפעמים לראות מחוף הים אך ככל שהתקרבו אנכית להם לא ניתן היה לראותם יותר. כאשר נשאר יעף נורים אחרון, הנרתי על גבעה שקודם לכן נראה היה לי שיורים ממנה, התגלתה גבעה ועליה בנין בודד. המבנה תקף אותה כאשר מס' 2 פגע יפה, ומס' 3 בצפון הגבעה. הצטרפנו וחזרנו לנחיתה.
תוצאות: פגיעות לא ברורות.

מטרה: תקיפת תוחים בגדה המערבית
טייס:

- אילן (דניאל), נווט טלמור (אורי) במטוס 65.
אות קריאה: 292
תאריך וזמ"מ: 05: 23: 10
חימוש: 2x500

סיפור הטייס (סופר ע"י אילן):

לאחר 2000 שנה סוף כל סוף הפציצו את תל אביב או יותר נכון הפגיזו אותה מתוחים ארוכי טווח שמוקמו צפונית לקלקיליה. נו, זה לא היה משהו רציני אבל גם כשנפולים 2-3 פגזים בסביבות העיר הגדולה זה משהו. נשלחתי עם המטוס החמוש ב-2x500 להפציץ את התוחים בלילה, בלי נורים ובעזרת הנווט (אורי טלמור).
המראנו לאחר שישבנו כחצי שעה במטוס. אחרי ההמראה הייתי כמו ב"שוק", פשוט לא האמנתי שמדינתנו יכולה להיות כל כך לא מוארת. המזל היה שהמגדלור בחיפה פעל וזה עזר קצת להתמצאות. הבקר דיווח לנו היכן ממוקמים התוחים אבל לא ראינו אותם. מידי פעם עלה רשף, אבל היה זה רשף של כל מיני כלי משחית מכל הגדה ומי יכול היה לדמיין לעצמו מה בדיוק התוחים האלו. לאחר רבע שעה של דיבורים ודירבונים להיכנס אמרתי לו שאם הוא רוצה שיצא משהו מהגיחה, שידוע לכוחותינו להאיר את השטח עם פגזי תאורה. לאחר רבע שעה נוספת נראו פגזי תאורה בשטח, אך כל פעם שנכנסנו הפגז כבה. אמרתי לבקר שידווח לכוחותינו שירו פגז כל 10 שניות. לאחר שביצעו זאת נכנסתי מגובה 10 למרכז הפגז המאיר ושיחררתי בגובה 4000 (רגל). הפצצות התפוצצו ועשו כזה אור שקצת נבהלנו, קיוויתי שפגעתי אבל לראות שם תצפית אש באמת היה קשה. אבל מה, לאחר הנחיתה הבקר דיווח שהפצצות פגעו בול בסוללת התוחים והייתי די מבסוט.
נ.ב. ברצוני לציין שאחרי שהפצצות התפוצצו, כוחותינו ירו פגז תאורה כל 2-3 שניות. כנראה חשבו שעל כל פגז יטילו פצצה.
תוצאות: סוללת תוחים נפגעה בול משתי פצצות 500 ק"ג.

מטרה: תקיפה בגדה המערבית (שריון ליד ירושלים)
טייסים:

1. רפאלי (יעקב), נווט לוס (אייל) במטוס 31.
 2. צבעוני (אדם) במטוס 18.
 3. גורן (גירא) במטוס 09.
- אות קריאה: וולגה
תאריך וזמ"מ: 06: 01: 35
חימוש: 8x70

סיפור הטייס (סופר ע"י רפאלי):

יום שלישי, השעה 01:00 בלילה. מישהו מנער אותי מתוך שינה. העפעפיים

מטרה: הנרת אום כתף

- טייס: גורן (רן), נווט טלמור (אורי) במטוס 62.
אות קריאה: נחל 286
תאריך וזמ"מ: 06: 03: 16
חימוש: נורים

סיפור הטייס (סופר ע"י גורן):

אחרי חצות האירו אותי לביצוע משימת יחיד-הנרה לכוחות הקרקע התוקפים באום כתף, כדי להקל עליהם את ההסתערות הסופית. אני טס עם אורי טלמור כנווט וזה טוב. בלילה חשוך כזה קשה להיות לבד הן מבחינת התמצאות והן מבחינת ההרגשה. טוב שיש עם מי לדבר.
טסנו דרומה בגובה 10 (3050 מטר). חששתי שיהיו בעיות של זיהוי המטרה, אך כשהתקרבו לאיזור נתבדו חששותי. הקרב נראה בבירור, פגזים נותבים התעופפו מצד לצד, התפוצצויות, בעירות נראו סביב וממקום הקרב מזרחה נתמשכה שיירה ענקית של כוחותינו. שתי שיירות דומות נראו מצפון לזו. שלושה נחשים ענקיים שרועים להם במקביל ממזרח למערב.
ניסיונו ליצור קשר עם כוחותינו אך לא הצלחנו. אנחנו שמענו אותם אך הם לא שמעו אותנו. ניסיונות אין ספור ואין תוצאות. ניסיונו להשיג אישור מהמטה לבצע ללא קשר אך לא קיבלנו אישור לכך. היתה הרגשה של חוסר אונים, של רצון לסייע אך גורם מטופש מונע זאת מאיתנו. לאחר חצי שעה באיזור עזבנו את המקום בכיוון צפון. ביקשתי משימת משנה אם יש, כדי להטיל את הנורים. נאמר לי לפנות לירושלים ולפעול בשיתוף פעולה עם מבנה מיסטרים. אני אניר להם והם יתקפו. המטרה: שיירה על הכביש מירושלים ליריחו.
שוב התקשינו בזיהוי ירושלים, אך כשהתקרבו יכולנו להבחין בקרה המתחולל. אפשר היה להבחין במטושטש בעיר כאשר מסביב לה-מצפון, ממזרח ומדרום מתעופפים פגזים. קשה לזהות מהאוויר למי היתרון, והמראה היה מרהיב אך מדאיג. יצאנו כיוון מירושלים והטלנו את הנורים במקומות שונים כדי לנסות ולגלות את השיירה. את השירה לא גילינו אך מספר כלי רכב כן. כפי שהתברר למחרת די היה בפעולה זו כדי לעכב את התקדמות השיירה עד הבוקר. בבוקר דפקו אותה הפוגות והאורגנים. חזרנו הביתה כאשר השחר החל להנץ, סחוט ועייף אחרי יום ולילה רצופים של טיסות הלכתי לישון.
תוצאות: בוצעה הנרה למבנה מיסטרים אשר גרמה בעקיף לעצירה של שיירת האויב.

מטרה: תקיפת כוחות קרקע בציר בית המכס-קונייטרה
טייסים:

1. צור (רן), נווט עיני (מנחם) במטוס 31.
 2. טל (יעקב) במטוס 12
 3. גיל (מיכה) במטוס 14.
 4. מרגלית (אורי) במטוס 03.
- אות קריאה: ירדן.
תאריך וזמ"מ: 06: 05: 05
חימוש: 4x500

סיפור הטייס (סופר ע"י צור):

יום שלישי, השמש אך זרחה ואנו המראנו לתקיפת ציר בית המכס-קונייטרה, שבו התבססו כוחות רבים של האויב. ניסיונו להקים קשר עם הבקר אך לא קיבלנו תשובה פרט לחירחורים ושריקות של הרדיו. חצינו גבול בגובה 15,000 וסרקנו את השטח. השמים נמלאו בפגזי נ"מ שהתפוצצו והגיעו עד 10,000 רגל. גם מאיזור עליקה נראתה פעילות נ"מ חזקה.
בחרנו לתקוף את איזור תל אבו חנזיר. זהו מכתש טבעי של הר געש, ובו יש מחנה קומנדו וריכוזי כוחות גדולים, עמדות תוחים וטנקים בכל האיזור. הפצצנו את העמדות במכתש בפצצות 500 ק"ג. הפגיעות היו טובות. יכולנו

לראות התפוצצויות ממושכות שנגרמו כנראה בגלל פגיעה בריכוזי תחמושת. המשכנו את התקיפה בצליפה על כלי רכב ותותחים באיזור ועד הכביש. תוצאות-נראו פגיעות אך תוצאות ברורות אינן ידועות

מטרה: סיוע לאח"י נוגה.
טייסים:

1. מגן (גדעון) במטוס 18.
 2. זימון (שמעון) במטוס 21.
- אות קריאה: ויסלה
תאריך וזמ"מ: 06:05:10
חימוש: 4 X נפלי"מ.

סיפור הטייס (סופר ע"י מגן):

ההמראה היתה לסיוע לכוחות ים ליד נמל בניאס שבסוריה. לאחר שהגענו למטרה, אח"י נוגה שהיתה כ-25 מייל בים מנמל בניאס התברר שאינה זקוקה לסיוע. בדרך חזרה הביתה קיבלנו מהבת"ק הוראה ללכת לצפון. מקסי"א קיבלנו את מטרת 6613, ביצענו כמה יעפי נפלי"מ וצליפה אחת. הנפלי"מ היה על רכב מרוכז 3. כלי רכב הושמדו. הנוספים שוחררו על רשתות הסוואה גדולות. יעף אחד של צליפה ונפלי"מ בוצע על מוצב השפך. הבנין נפגע וכן האיזור. תוצאות: הושמדו 3 משאיות. מוצב השפך נפגע קשה.

מטרה: סיוע קרוב בעזה
טייסים:

1. נחמן (עובדיה), נווט רז (אלחנן) במטוס 33.
 2. פרידמן (אבשלום) במטוס 21.
- אות קריאה: אשד
תאריך וזמ"מ: 06:05:30
חימוש: 4 X נפלי"מ.

סיפור הטייס (סופר ע"י נחמן):

יצאנו למשימת סיוע קרוב בעזה. מהתחלה היו בעיות קשר עם הבקר, אך לבסוף התגברנו על זה והוא הורה לנו לתקוף עמדת נ"ט הנמצאת במסגד אשר גרמה לכוחות הקרקע בעיות רבות. תקפנו את המסגד ב-8 נפלי"מים מכל הכיוונים, אחרי כן תקפנו בצליפה מחנה סמוך למשטרת עזה. ביעף השלישי קיבל מס' 2 (אבשה) פגיעה בחרטום ונאלץ לנחות בעקרון. כוחות הקרקע התלהבו מאד מההצגה (הגדולה). שלוש שעות אחרי כן נכבשה עזה. והרי ציטוט דבריהם ברדיו: "שרפו אותם, הרגו אותם, הדליקו אותם. כל הלילה האכילו אותנו ח...", תנו להם באבי אביהם ושיצא באפיהם!" כנראה שבאמת היה שם חם. תוצאות-עמדת נ"ט נפגעה בפגיעות ישירות. תוצאות הצליפה על בנין המשטרה אינן ידועות.

מטרה: תקיפת ש/ת H-3
טייסים:

1. סער (משה), נווט ענבר (אלכסנדר) מטוס 67.
 2. צור (רן) במטוס 05.
 3. זוהר (בן ציון) במטוס 17.
 4. בודינגר (הרצל) במטוס 62.
- אות קריאה: חידקל
חימוש: 8x70

סיפור הטייס (סופר ע"י זהר):

יום אחד לפני טיסה זו, בגיחה הראשונה לשדה H-3 נתקל המבנה התוקף במיגים מעל לשדה, ולכן יצאנו עתה עם חיפוי של שני מטוסי שחק. לפני ההמראה התקלקל רדיו ירוק שלי, ולאחר ההמראה, כשעברנו לערוץ 9 נפסק לי הקשר בכלל. חששתי להמשיך בלי קשר וניסיתי כל הזמן לחדש אותו. בסופו של דבר הצלחתי תוך טיסה נמוכה למצוא את פתק הערוצים ולכוון באופן מכני את ערוץ 9 ואז השגתי קשר עם המוביל. הסתבר כי עובדה זו היתה חשובה מאד. אחרי גיבל דרוז, טסנו כל הדרך על רמה חלקה וצחיחה בגובה 2000-2500 רגל עד שהגענו לכביש צינור הנפט על גבול ירדן-עירק. כאן ראינו ריכוז של רכב צבאי (בהערכה גסה 500 כלי רכב).

האנשים למטה שמחו לראות אותנו ונפנו בידיהם בשמחה רבה, כך טסנו לאורך הכביש עד שהגענו לש/ת H-3.

כרגיל האצנו תוך פתיחה לזוגות בשורה עורפית. מיד במשיכה הבחנו בהנטרים בהקפה בגישה לנחיתה (רביעיה כנראה). מס' 1 שלחה הספיק לנחות והמוביל צלל וירה עליו ביציאה מההפצה והוא נשרף כולו. כולנו ביצענו הפצה ראשונה כמתוכנן, ומיד ביציאה ממנה התישב הנטר על סער ושניהם פנו חזק שמאלה בגובה נמוך. צורן שהיה אחרי סער, ניסה להשיג אותם ואני שהייתי אחרי צורן, ראיתי אותו מושך לגובה ונכנסתי במקומו על הנטר.

ההנטר הוזהר והפך הטייה. תוך כדי מרדף זה שמעתי שאחד מטייסי השחק מדווח שהוא פגע בהנטר. ניסיתי להכין את הכוונת לירי אויר אויר אך לא הספקתי ויריתי בהנטר בפנייה ימנית כשאני מכוון קצת לפניו בזווית צידוד גדולה מאד ובטווח קרוב מאד. הצרור היה קצר ולא הבחנתי בפגיעות (באימוני קרב אויר צרור כזה לא היה אפילו מזכה אותי בהפלה). משכתי תוך פנייה ימנית שטוחה כדי להתארגן עליו שנית ואז ראיתי כי הוא מנמיך תוך פנייה ימנית שטוחה ונמרח על הקרקע.

באותו זמן לא ידעתי איפה נמצאים שאר מטוסי המבנה וטסתי בכיוון נקודת כניסה להפצה כמתוכנן. בודינגר הודיע לי שהוא מאחורי והבהיל אותי מאד. נכנסתי להפצה ובאמצע היעף עבר סער בניצב תוך כדי צליפה מעל נקודת הכיוון שלי. משכתי קצת והטלתי את הפצצות שטוח מידי. נכנסתי ליעף צליפה וצלפתי על 3 הנטרים שעמדו בשורה-הם בערו. זאת בנוסף למיג 17 שצלפתי ופגעתי בו ביציאה מההפצה הראשונה.

המוביל הודיע שחוזרים, ואז הבחנתי במיג 21 המתקרב אלי משעה 7. העפתי אותו קדימה בקלות ואז הודיע מוביל השחקים שהוא עולה עליו. הוא ירה בו מטווח קרוב צרור קצר והדליק אותו כמו לפיד ענק והמיג הצטרף לסכום.

בדרך חזור בודינגר הזכיר לנו את ריכוז הרכב שראינו. מצאנו אותו וביצענו יעף צליפה בשורה חזיתית לכל רוחב הריכוז –ללא ספק זה עשה רושם רב. חזרנו הביתה ללא תקלות נוספות.

על הקרקע הביעו טייסי השחק את התרשמותם בדבקות במטרה שגילינו. תוצאות-הושמדו 7 מטוסי הנטר, אחד מהם יורט ע"י מטוס ווטור (ע"י זהר)

כן הושמדו 2 מטוסי מיג 21, הושמדו כ-7 כלי רכב בצליפה מרכז המסלול נפגע.

מטרה: אמנעה מזרחית לגשר בנות יעקב.
טייסים:

1. צור (רן), נווט רז (אלחנן) במטוס 33.
 2. דביר (מיכאל) במטוס 08.
 3. טל (יעקב) במטוס 26.
- אות קריאה: ירדן
תאריך וזמ"מ: 06:07:50
חימוש: 4x500

סיפור הטייס (סופר ע"י דביר):

בשעות הבוקר מזניקים את המבנה לשיתוק עמדות תותחים ומרגמות המפגיזים את ישובי הצפון. בדרך למטרה נראות הרבה שריפות בצד שלנו בכל האצבע של הצפון.

קיבלנו כמטרה סוללת תותחים כק"מ צפונית לבית המכס. נכנסנו להפצה בשורה עורפית כאשר צור פוגע בחלק מהסוללה, דביר לא מצליח לשחרר את הפצצות וטל פוגע בעמדה נוספת צפונית לעמדה הראשונה. טל הולך הביתה לנחיתה, דביר מטפס חזרה ונכנס ליעף נוסף כאשר צור נשאר לחפות. דביר משחרר את הפצצות וב"00" שומעים את קריאת ההתפעלות ברדיו של צור על התוצאות. הנ"מ היה קל ולא הטריד כמעט בתקיפה. תוצאות-סוללת התותחים הושמדה כ ל י ל.

מטרה: תקיפה ברמה הסורית (ליד נוהילה).
טייסים:

1. קרן (שלמה), נווט בן שוע (שבתאי) במטוס 31.
 2. מרגלית (אורי) במטוס 03.
 3. גיל (מיכה) במטוס 14.
- אות קריאה: בניאס
תאריך וזמ"מ: 06:08:20
חימוש: 4x500

סיפור הטייס (סופר ע"י גיל):

בטייסת הקשק"א הודיע שהסורים מנסים לעלות על שאר ישוב, ומבנים מהטייסת החלו לעזור לכוחות הקרקע בצפון. אותנו הזניקו בצפון. נאמר לנו לתקוף בתל דן, אך פתאום צעקו ברדיו שלא נלך לשם כי שם נמצאים כוחותינו. הבקר העביר אותנו לחורשה ליד נוחילה ואמר לנו כי שם נמצאים טנקים המנסים להתקדם ויש לעצור אותם. היה קשה מאד לזהות את הטנקים בחורשה ונאלצנו לבצע כמה יעפי זיהוי עד שהצלחנו לגלות את הטנקים, כנראה T-54. לאחר הפצה ראשונה טנק אחד התלקח מיד והשני נראה פגוע. לצליפה היה קשה להכנס בגלל העשן הרב, ולאחר ששינינו מספר פעמים את כיוון הכניסה, הצלחנו להבעיר גם את יתר שני הטנקים, ובאותו זמן ישבו כוחותינו שלווים ורגועים בתל דן. מספר פעמים בכניסה דרך העשן חשבנו שאנו רואים לפנינו טנקים, האצבע כבר היתה על ההדק אולם לפנינו לא היה טנק אלא עץ זית גדול, עתיק ויפה, וכמובן שבהם לא פגענו. תוצאות-3 טנקים נראו בווערים, הרביעי נראה נפגע.

מטרה: תקיפה ברמה הסורית (מוצבים 4119, 4159 ו-א/4162).
טייסים:

1. מגן (גדעון), נווט עיני (מנחם) במטוס 66.
 2. זימון (שמעון) במטוס 12.
- אות קריאה: ויסלה
תאריך וזמ"מ: 06:09:40
חימוש: 4x500

סיפור הטייס (סופר ע"י מגן):

קיבלנו מטרות בסוריה, 3 עמדות תותחים הנמצאות בגזרה הדרומית של הרמה הסורית. המראנו בזוג, הדרך לשם עברה ללא תקלות, ואת המטרות (מוצבים 4119, 4159 ו-א/4162) זיהינו ללא קשיים רבים. נכנסנו להפצה ושחררנו 4 פצצות על מוצב 4119. הפצצות נראו פוגעות בשטח המוצב. על עמדות 4159 ו-א/4162 הטלנו 2 פצצות על כל מוצב. לאחר מכן קיבלנו מטרות לצליפה את המוצבים 6083 ו-6160 (המוצבים האלה נמצאים בגזרה המרכזית של הרמה הסורית). במוצב 6160 נכנסנו לצליפה על רכב רך שהיה מרוכז בצד המזרחי של המוצב. פגענו בכ-10 משאיות. ביציאה מצליפה שניה נפגענו פגיעה ישירה בתא הנווט. הנווט (עיני) נפצע קל בידו ואילו המפה רוסקה כולה. ריח עשן החל להכנס לתוך התא אך הוא נפסק עם הפסקת הדיחוס. כמו כן נפסק הקשר עם הנווט. תוצאות-נפגעו בהפצצות מוצבים 4119, 4159, א/4162. בצליפה נפגעו כ-10 משאיות.

מטרה: תקיפה בואדי קוריה.
טייסים:

1. נחמן (עובדיה), נווט רז (אלחנן) במטוס 33.
 2. דביר (מיכאל) במטוס 08.
 3. גל (יעקב) במטוס 26.
 4. טל (יעקב) במטוס 62.
- אות קריאה: אשד
תאריך וזמ"מ: 06:10:20
חימוש: 8x70

סיפור הטייס (סופר ע"י דביר):

יצאנו לתקוף שריון ורכב בואדי קוריה. טיפסנו לגובה והמתנו באיזור מצפה רמון למבנה מיסטרים שתקף לפנינו. לבסוף קיבלנו אישור כניסה. רז נווטנו המוכשר הצליח להביאנו למטרה. סיירנו את הוואדי בגובה 5,000 רגל עד שגילינו את כלי הרכב כ-20 מייל מערבית לנקודה המשוערת. נכנסנו להפצה מגובה 12,000, נראו פגיעות טובות. בתדריך נאמר לנו לא לרדת לגובה נמוך מחשש נ"מ וגם הבקר לא אישר לנו ביצוע צליפות. חזרנו הביתה ב-30,000 רגל. תוצאות-נראו פגיעות טובות, אך כמות ההשמדה אינה ידועה.

מטרה: תקיפה ברמה הסורית (דרדרה).
טייסים:

1. צור (רן), נווט בן שוע (שבתאי) במטוס 65.
2. צבעוני (אדם) במטוס 03.
3. זוהר (בן ציון) במטוס 09.

4. תבור (זאב) במטוס 05.

אות קריאה: ירדן

תאריך וזמ"מ: 06:13:00

חימוש: 4x500

סיפור הטייס (סופר ע"י צור):

המראנו ברביעיה לתקיפה ברמה. ראינו בואדי אל-הוא צפונית מהכפר דרדרה שיירה ארוכה של רכב קשה ורך על דרך במדרון של ואדי. ביקשנו רשות לתקוף אך נענינו בשלילה כי מטוסים אחרים כבר תקפו שם. תודרכנו על מטרת מרגמות כבדות שאינה מסומנת בשטח במפה באיזור ג'רניה. היו קשיים בזיהוי, אך לבסוף היא נתגלתה ע"י זוהר והתחלנו בתקיפה עליה. יעפי הפצה, והמשכנו בצליפות. בגמר התקיפה חזרנו הביתה. לא היתה אש נ"מ. תוצאות-הושמדו כ-4 כלי רכב.

מטרה: תקיפת רכב ע"י דרדרה.
טייסים:

1. קרן (שלמה), נווט מלצר (אלכסנדר) במטוס 62.
 2. בודינגר (הרצל) במטוס 12.
 3. רפאלי (יעקב) במטוס 67.
 4. גיל (מיכה) במטוס 18.
- אות קריאה: בניאס
תאריך וזמ"מ: 06:13:45
חימוש: 8x70

סיפור הטייס (סופר ע"י גיל):

יצאנו לתקוף שיירה ליד הכפר דרדרה אשר ברמה הסורית. שריפות גדולות פשטו בשטחנו כתוצאה מהפגזות הסורים, ענני עשן הסתלסלו עד גובה 1000 רגל ולכלכו את השמים. טסנו נמוך כדי להקל על הראיה, וגילינו שיירה נעה בתוך ואדי עמוק. תקפנו את השיירה בפצצות 70 ק"ג ובצליפה, פגענו במספר משאיות ובשני טנקים. ביציאה מאחת הצליפות הודיע פתאום ק.כ. (רפאלי) על פגיעה במאזנת, על נפילת לחץ הידראולי לאפס ועזיבה הביתה. המוביל (קרן) ליווה אותו הביתה. ק.כ. המשיך וביצע לבסוף נחיתת גחון שעברה בשלום. סיפורו של ק.כ.: בכניסה לצליפה ראיתי מולי כדורים נותבים ואז הרגשתי פגיעה בכנף. פעולת המאזנות נפסקה מיד ובמאמץ הצלחתי להפנות את המטוס לעבר גבולנו, ואז עברו ההגאים למצב מכני. הקטנתי מהירות ונוכחתי שב-250 קשר ניתן לשלוט במטוס. בשלב זה התפניתי במקצת ואז גיליתי אש חזקה מול נושא הפצצות. שיערתי שהשמן ההידראולי נדלק, וכאשר הוא יגמר תפסיק האש. בינתיים הצטרף אלי קרן ודיווח על אש חזקה, ומחשש להתפרקות הכנף יעץ לי לנטוש. הפנית את המטוס לבקעת בית נטופה כשאני טס בערך ב-5000 רגל, והתחלתי לבצע פעולות נטישה. בינתיים האש הלכה ונחלשה עד שנפסקה לגמרי. התייעצתי עם צור אשר המליץ להמשיך כל זמן שיש שליטה במטוס. המשכתי איפה לבסיס תוך הנמכה, הורדתי מדפים, אך הגלגלים כמובן לא ירדו. ביצעתי את הנחיתה. המכה לא היתה חזקה אבל נראתה אש גדולה בזמן הנגיעה. המטוס נגרר על הגחון כ-400 מטר ונעצר. מיכלי הגחון נקרעו, והדלק התחיל לבעור. להבות פרצו מתחת לבטן המטוס. יצאתי בזריזות וכבאי האש השתלטו על הדליקה. תוצאות: נפגעו 2 טנקים בטוח ומספר רב של משאיות.

מטרה: אמנעה בצפון.
טייסים:

1. גלנץ (יצחק) במטוס 14.
 2. זימון (שמעון) במטוס 26.
 3. מגן (גדעון), נווט לוס (אייל) במטוס 31.
 4. גורן (גיורא) במטוס 08.
- אות קריאה: קישון
חימוש: 4x500

סיפור הטייס (סופר ע"י מגן):

יצאנו לתקוף שיירת טנקים ליד דרדרה אך המטרה שונתה באויר. התקשינו להבין את הבקר מכיוון שהיה עומס נוראי ברדיו, ורק לאחר דיבורים רבים הבנו אותו. כל האצבע היתה מלאה עשן ואש מפגזי הסורים וכן גם באיזור המטרה.

3. זימון (שמעון) במטוס 12.
אות קריאה: יאיר
תאריך וזמ"מ: 06:17:50
חימוש: 4x500

סיפור הטייס (סופר ע"י זהר):

הובלתי שלישיה לבר גפגפה למשימת אמנעה. באיזור ראינו מספר טנקים וכלי רכב אחרים. תקפנו אותם בפצצות ובכדורים. המשכנו לסייר באיזור ובהמשך המסלול של ביר גפגפה ראיתי סוללת נ"מ שזיהיתיה כסוללה 57 מ"מ. מערבית למחנה נראו הרבה כלי רכב, בחלקם מוסוויים ברשתות כהות ובחלקם עזובים בשטח. נראה כאילו כולם ננטשו ע"י האוייב. מחנה צריפים סמוך לשדה העלה עשן מחורבותיו, ומבנה אחד העלה להבות גדולות.
תוצאות: נפגעו 2 טנקים ומספר משאיות.

מטרה: תקיפת שריון ע"י מעלה אדומים.
טייסים:
1. קרן (שלמה), נווט לוס (אייל) במטוס 65.
2. גל (יעקב) במטוס 17.
אות קריאה: בניאס
תאריך וזמ"מ: 06:18:14
חימוש: נפל"מ 4x.

סיפור הטייס (סופר ע"י גל):

המבנה נשלח לאמנעה על שריון בסביבת רמת רחל, ונאמר להתקשר על ערוץ 86 עם קס"א. הקשר היה גרוע, והוא כוון למעלה אדומים בו נאמר שיש כוחות שריון של האוייב. המערך זוהה ובו כ-10 כלי רכב בתוך הקניון של המעבר.
המבנה נכנס ליעף ראשון של נפל"מ ופגע ישירות במוביל טנק. לא נראו טנקים אחרים, ואז המבנה המשיך על המחנה הצבאי מזרחית למעלה אדומים. בוצעו 3 יעפים נוספים על המתקנים החשובים כולל המפקדה. לאחר היציאה מצאנו דרומית לכביש שריון כ-40-30 כלים. ביצענו 3 יעפי צליפה עליהם. הפגיעות היו טובות אך לא נראו התוצאות היות והטנקים עמדו (התחמושת היתה חודרת שריון).
היתה אש נ"מ חזקה ושנינו נפגענו פגיעות בגוף המטוס-לא רציניות.

מטרה: תקיפה בגדה המערבית.
טייסים:
1. צור (רן), נווט בן שוע (שבתאי) במטוס 33.
2. תבור (זאב) במטוס 03.
אות קריאה: ירדן
תאריך וזמ"מ: 06:18:40
חימוש: נפל"מ 4x.

סיפור הטייס (סופר ע"י צור):

הוזנקנו בזוג לגדה המערבית לקראת אור אחרון. הועברנו ע"י הבקר לערוץ הקס"א, ועל ערוץ זה היו דיבורים בלתי פוסקים של מבנה מטו 109. ניסינו לקרוא לקס"א שאליו יועדנו אך לא היתה תשובה ממנו. גם הגזרה אליה יועדנו לא היתה ברורה.
על כן טסנו תחילה לאיזור גינין-אך שם לא היו צריכים אותנו. טסנו לאיזור ירושלים שם ידענו כי מתנהלים קרבות וניתן סיוע של מטוסים, גם שם לא הצלחנו להקים קשר.
בינתים החל להחשיך. החלטתי לעשות אמנעה בעומק השטח ולכן התלבשנו על כביש שכם-גינין וטסנו לאורכו תוך חיפוש מטרה. ראינו בסיס צבאי עם אוהלים ורכב ותקפנו אותו ביעף נפל"מ אחד. נראה כי אין שם תנועה ויתכן שהיה כבר נטוש. ביציאה מיעף זה ראינו שיירה של רכב צבאי. עשינו הקפה נוספת ותקפנו את השיירה עם נפל"מ שני. היא נעצרה והפגיעות היו טובות.
חזרנו הביתה בחושך.
תוצאות: לא נראו פגיעות מדוייקות בגלל החשיכה.

מטרה: תקיפה ברמה הסורית (מוצב 6166).
טייסים:
1. גלנץ (יצחק), נווט ענבר (אלכסנדר) במטוס 31.
2. ניר (יצחק) במטוס 09.

גלנץ הצליח לזהות את המטרה בין קרעי העשן. נכנסנו אחריו ואחר כמה יעפים הצלחנו לשחרר את הפצצות על עמדת תותחי שטח. לאחר ההפצה הלכנו צפונה כדי לתקוף שיירות אך לא נמצא לנו טרף, ולכן הצטרפנו למיסטרים שתקפו שריון ורכב קל ליד גילעבינה.
מגן, שלא היו לו תותחים חזר מיד הביתה, זימון הלך לאחר 3 יעפים, גורן ג. נפגע מני"מ השתרך הביתה ולבסוף נטש את המטוס בבקעת טורען. לטייס שלום.

רק גלנץ נשאר עד גמר הדלק.
תוצאות: נפגעו 5 טנקים ו-5 שריוניות.

מטרה: תקיפת חפירות באיזור ביר תמדה.
טייסים:

1. סער (משה), נווט לוס (אייל) במטוס 33.
2. בודינגר (הרצל) במטוס 65
3. גורן (רן) במטוס 03.
4. תבור (זאב) במטוס 17.
אות קריאה: חידקל
תאריך וזמ"מ: 06:16:35
חימוש: 4x500

סיפור הטייס (סופר ע"י בודינגר):

יצאנו רביעיה לתקוף את הציר בין ביר חסנה לביר תמדה. לא גילינו שום תנועה על הציר ואז נאמר עלינו לסרוק את הציר עד מצבת פרקר.
ראינו מוצב חפור בהצטלבות כביש ביר גפגפה-ביר תמדה וכביש ביר חסנה-ביר תמדה. נכנסנו להפצה וראינו בו טנקים מחופרים. סער שיחרר פצה שלא התפוצצה, והפצה השניה לא השתחררה. אני הטלתי 4 פצצות על החלק הצפון מזרחי של המתחם, מס' 3 ו-4 פגעו בול בחפירות.
תוצאות: השמדה מוחלטת לא נראתה בבירור אך פגיעות ישנן.

מטרה: אמנעה באיזור ביר תמדה.
טייסים:

1. גלנץ (יצחק), נווט בן שוע (שבתאי) במטוס 31.
2. אילן (דניאל) במטוס 09.
3. ניר (יצחק) במטוס 05.
4. פרידמן (אבשלום) במטוס 18.
אות קריאה: קישון
תאריך וזמ"מ: 06:17:05
חימוש: 4x500

סיפור הטייס (סופר ע"י ניר):

ביום השני למלחמה, כאשר עדיין לא הוכרעו קרבות השריון, המראנו ברביעיה במזג אויר אביך בשעות אחה"צ למטרת אמנעה בסיני. הטיסה הראשונה שלי לאחר תקיפות שדות תעופה.
היו מעט מטוסים באויר ולא נראו כל מיגים. שייטנו בזוגות-שורה עורפית בסביבות 10-12, לאורך צירים נחל תמדה-מיטלה אולם לא קיבלנו שריון ורכב בשיירות אלא במספר מועט.
לבסוף גילינו מתחם שריון רציני המאורגן במערך הגנה והמחופר היטב בנצ. 938 צ' 978 מ'. המתחם נראה כמחנה קבע (מזרחית למצבת פרקר). פרסנו לשורה עורפית ע"מ להיכנס להפצה בבודדות על המתחם, בכוונה לפגוע בטנקים ובנגמ"שים המחופרים.

בינתים פתחה סוללת נ"מ צפונית למתחם באש. אני הלכתי עליה ע"מ להשתיקה בשני יעפים. ביעף הראשון פגעה הפצה על שפת המוצב והוא השתתק. לאחר מכן המשיך באש בלתי יעילה. הפצה השניה פגעה אנדרשוט. בינתים המשיכו כולם להפציץ את הטנקים שהיו כל אחד במחפורת. נראה שההפצה למרות שהיא פוגעת באיזור הטנקים והמחנה אינה יעילה.
מהבסיס עלה עשן רב אבל מסופקני אם הושמדו טנקים. לאחר שסיימו כולנו 4 יעפים, הצטרפנו למבנה וחזרנו הביתה. לא ניתן אישור לצליפות, וגם את ההפצה עשינו מגובה רב ע"מ להתחמק מני"מ וריקושטים. גלנץ ובן שוע שטסו ב-31 צילמו את המטרה.
תוצאות: הושמדו כ-9 טנקים בהפצה מדוייקת וכן נפגעה עמדת הנ"מ.

מטרה: תקיפה באיזור ביר גפגפה
טייסים:

1. זוהר (בן ציון), נווט ענבר (אלכסנדר) במטוס 62.
2. מרגלית (אורי) במטוס 26.

סיפור הטייס (סופר ע"י זוהר)

כשהגענו לאיזור המטרה הוקם קשר עם כוחותינו. הפקח שדיבר איתנו לא היה בעל כושר החלטה ולא יכול היה להסביר לנו מה קורה, איפה הוא נמצא ומה נדרש מאיתנו. המתנו מעל האיזור בערך 10 דקות עד שניתנה לנו הוראה להכנס להנרה על האוייב שנמצא על הכביש ללא שום ציון איפה על הכביש. לאחר הרבה השהיות קיבלנו פגז תאורה ולפי הפגז הנרנו על פיתול הכביש. לאחר 3 נורים, כשראינו שלא עושים עליהם שום דבר, שאלנו מה קורה ואז הוא ביקש מאיתנו להפסיק ולהמתין עד שכוחות הקרקע יהיו מוכנים. לאחר כ-3 דקות התבקשנו להמשיך בהנרה והטלנו את הנורים באותו נ.צ. הנורים נתנו אור במשך 25 דקות ואז כוחות הקרקע ביקשו להפסיק הנרה וחזרנו הביתה.

תוצאות: לא נראו פגיעות כוחותינו על האויב.

מטרה: תקיפת כוחות קרקע באיזור ביר גפגפה.

טייסים:

1. צור (רן), נווט עיני (מנחם) במטוס 31.

2. מרגלית (אורי) במטוס 26.

3. רפאלי (יעקב) במטוס 03.

אות קריאה: ירדן

תאריך וזמ"מ: 07: 06: 00

חימוש: מטוס 31-250x4 מטוסים 2,3-70x16.

סיפור הטייס (סופר ע"י ניר)

יצאנו ברביעיה באור אחרון להפצצה ברמה. החימוש 4x500 וקיבלנו את בית המכס. בגלל החשיכה כמעט ולא ניתן היה לזהות דבר. עמק החולה בער בשפע של שריפות.

גלנץ זיהה את המטרה ונכנס. אני החלטתי לוותר, עד שראיתי את פגיעותי ואז לפתע זיהיתי גם אני את המצב לפי הכבישים. הוא (גלנץ) פגע בול. נכנסתי ממזרח ושיחררתי את כל הפצצות ביעף אחד ופגעתי גם כן באותו מקום. גורן נכנס אחרי ופגע בול, ואילו אילן פגע מעט אנדרשוט. בזמן הכניסה שלי התעורר הנ"מ לתחייה וכ-4 סוללות מסביב לבית המכס ירו נותבים אשר הגיעו עד 1500 רגל. מחזה יפה אך מאד לא נעים. ביחוד למס. 4.

לא נפגענו והצבנו כיוון בכיוון הביתה.

ביציאה מעל קיבוץ גדות נראה לי שאין שם אף גג שלם. חזרנו בוודים לנחיתה בגלל עודף הדלק והצורך לשרפו.

נחתנו נחיתה לילה בראות גרועה.

תוצאות-הושמד החלק המזרחי של המבנה.

נכראה שיש פגיעות גם ביתר חלקי המוצב אך לא ידוע בוודאות.

מטרה: הנרה ואמנעה בירדן

טייסים: 1. מגן (גדעון) נווט טלמור (אורי) במטוס 05, 2. צבעוני (אדם) במטוס

03, 3. קרן (שלמה) במטוס 18.

אות קריאה: ויסלה.

תאריך וזמ"מ: 07: 00: 10

חימוש: 4x500

סיפור הטייס (סופר ע"י מגן)

לעת ערבו של היום השלישי למלחמה הגיעו ידיעות מודיעיניות על חטיבה עירקית שנעה לעבר ירושלים כתגבורת לכוחות הנמצאים שם.

יצאנו בשלישיה לאמנעת לילה על ציר יריחו ירושלים. הנרנו לאורך הכביש, אך לא ראינו את החטיבה. הפצצנו את הכביש ליד הגשר. 2 פצצות 500 ק"ג פגעו בקרבנו, השאר החטיאו.

תוצאות-לא נראתה שום שיירה פעילה על ציר יריחו ירושלים.

מטרה: הנרה ואמנעה על כביש יריחו ירושלים.

טייסים: 1. גיל (מיכה) נווט רז (אלחנן) במטוס 31, 2. נחמן (עובדיה) במטוס

05, 3. דביר (מיכאל) במטוס 09.

אות קריאה: ניגר

תאריך וזמ"מ: 07: 00: 30

חימוש: 4x500

סיפור הטייס (סופר ע"י דביר)

הזנקנו בלילה (בסביבות 24: 00) לכיוון ירושלים כשהידיעות הן על חטיבת שריון עירקית המנסה להתקרב לירושלים. לפי ההוראות מהקרקע הינו צריכים לחפש את השיירה לאורך הכביש מאל עזרייה לכיוון יריחו.

היינו מבנה שני. המבנה הראשון הניר בסביבות אל עזרייה ולאורך 5 ק"מ נוספים ולא מצא את השיירה.

הגענו לירושלים והיינו צריכים לצאת כיוון מעל זרקור שהיה על הר הצופים. הסתובבנו מעל האיזור היות והיה קשה לזהות את הזרקור. לבסוף זיהינו אותו. גיל החל להניר את הכביש. בהנרה ראשונה לא גילינו שום דבר, הנרה שניה קצת מזרחית-שוב אין שום דבר.

בהנרה שלישית גילינו טנקים בסביבות מעלה אדומים. הטנקים היו מפוזרים בשטח. ביצענו הפצצה על הטנקים. לא נראו תוצאות ברורות אבל ברור שהשיירה נעצרה.

הנ"מ בשטח היה קל מאד והיו אלה כפי הנראה מקלעים קלים על ציר הכביש או לידו.

מטרה: הנרה בסיני

טייסים: זוהר (בן ציון) נווט לוס (אייל) במטוס 33.

סיפור הטייס (סופר ע"י ניר):

יצאנו ברביעיה לתקיפת הרמה. קיבלנו בתור מטרה את מחנות עליקה, שטח די גדול עליו משתרעים מחנות צבא של שריון, חרמ"ש וכן מחסני תחמושת.

תקפנו בשני יעפים. סער פגע ביעף הראשון בכפר צפונית למחנות ותבור פגע אנדרשוט. מלבד זה כל הפצצות נכנסו לאיזור המחנות.

נראה שהיה נ"מ קל באיזור. אחרי הטיסה גיליתי חור באיזור הגה הגובה. מלבד זה מזג האויר היה נאה, לא היתה רוח.

חזרנו ברביעיה לנחיתה.

תוצאות: הותקפו בהצלחה מטרות רכות במחנות עליקה. השמדה וודאית לא נראתה.

מטרה: תקיפה ברמה הסורית (אמנעה בציר קונייטרה-דמשק ותקיפת עמדה 9225).

טייסים:

1. גלנץ (יצחק), נווט רז (אלחנן) במטוס 42

2. טל (יעקב) במטוס 18.

סיפור הטייס (סופר ע"י טל):

המראנו בזוג לתקיפת הרמה הסורית. קיבלנו מטרה את מוצב 9225, בנין מפקדת החטיבה בעליקה ליד ברכת רם. נכנסנו מכיוון החרמון. פצצה ראשונה פגעה בול במין צלב שהיה כנראה מרכז מגרש מסדרים. שתי הפצצות השניות פגעו גם כן בול ומחו את הבנין מעל פני האדמה. פגיעותיו של מס' 2 לא ידועות (לא היה מי שיסתכל עליהן). נ"מ המוצב על גבעה דרום מערבית לבנין ירה כמו מטורף.

הבקר הודיע על תנועת כלי רכב בציר קונייטרה-דמשק. שחררנו את הפצצות שנותרו לנו. הפצצות פגעו קרוב לכביש (פצצה אחת של מס' 1 פגעה בול בתוך משאית), נראו פגיעות בכלי רכב אשר נעצרו. נ"מ כבד של קונייטרה מילא את האויר בפופים.

תוצאות: מוצב 9225 ניזוק קשה-מהמפקדה נשאר בית אחד.

מטרה: תקיפה באיזור ביר גפגפה.

טייסים:

1. קרן (שלמה), נווט ענבר (אלכסנדר) במטוס 65.
2. פרידמן (אבשלום) במטוס 12.
3. זימון (שמעון) במטוס 14.

אות קריאה: בניאס

תאריך וזמ"מ: 07:07:20

חימוש: 4x500

סיפור הטייס (סופר ע"י זימון):

הזנקנו-והבקר נתן לנו כמטרה את הציר מגיבל לבני מערבה. ראינו שיירה של רכב רך ורכב כבד באורך של 10 ק"מ. מאות כלי רכב מכל המינים: גוררי תותחים, משאיות, מכבשים וטנקים. זרקנו פצצות על ריכוזים שעמדו בצד הדרך ועשינו צליפות.

האנשים קפצו ורצו לחולות. אני ראיתי ריכוז של שריוניות ומשאיות ועשינו שם 8-9 הקפות צליפה, כשמשמשים כל פעם בשני תותחים. התוצאה היתה קטסטרופלית. חזרנו הביתה לאחר שגמרנו תחמושת. הטלנו את הפצצות אחת אחת עם כוונן טוב-מטווח מוגבל-ניצול מכסימלי של הגיחה. תוצאה: לפחות 100 כלי רכב מכל המינים הושמדו.

מטרה: אמנעה במעבר המיתלה.

טייסים:

1. נחמן (עובדיה), נווט עיני (מנחם) במטוס 31.
2. בודינגר (הרצל) במטוס 26.
3. גל (יעקב) במטוס 05.

אות קריאה: אשד

תאריך וזמ"מ: 07:09:10

חימוש: 4x250, 4x500

סיפור הטייס (סופר ע"י נחמן):

קיבלנו משימה לתקוף שריון נסוג במעבר המיתלה. באנו לשם בגובה וכבר מרחוק נראו עמודי עשן מאיזור המטרה. הסתבר שהיה שם מבנה אחר שתקף. על הכביש ובצדדיו נראו כמויות גדולות של רכב ושריון. הפצצנו את הריכוזים בפצצות 250 ו-500 ק"ג. הפגיעות של מס' 2-3 היו מצויינות ובנוסף להשמדת שריון נחסם הכביש בבורות גדולים.

מכיון שלמספר 2 ו-3 היו תותחים, הם חיפשו סוללת ס.א.2 דרומית לפורט תאופיק. הנצ. שנמסר לא היה מדוייק והם התקשו במקצת אך מצאו אותה לבסוף. הסוללה עצמה היתה עזובה וללא טילים. היו הרבה כלי רכב באיזור. המבנה צלף על אנטנת הסוללה ונראו פגיעות טובות. בחזרה היו בעיות קשר עם הבקר, אשר דאג במיוחד למס' 1 ועורר פאניקה רצינית.

תוצאות: תוצאות מדויקות אינן ידועות, אך נפגעו או הושמדו הרבה כלי רכב מכל הסוגים, אנטנת סוללת ס.א.2 הוצאה מכלל שימוש.

מטרה: אמנעה באיזור המיתלה.

טייסים:

1. מגן (גדעון), נווט בן שוע (שבתאי) במטוס 66.
2. אילן (דניאל) במטוס 18.
3. צור (רן) במטוס 09.

